

جلسه نقد و بررسی کتاب «تاریخ ترسناک جهان» روز سه‌شنبه ۱۱ تیرماه ۹۸، با حضور دکتر حسین اسکندری، سید علی کاشفی‌خونساری، آتوسا صالحی، و مهرداد توسرکائی، در پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات برگزار شد.

در فضای مجازی این موضوع مطرح شد که تصاویر این کتاب مروج خشونت است و این بهانه‌ای شد برای برگزاری این جلسه نقد و بررسی. دکتر کرمانی پژوهشگر جامعه‌شناسی

کودک در این جلسه گفت درباره کوچک‌نگاری کودکان بحث‌های تاریخی وجود داشته و هنوز هم جاری است. مطالعات کودکان یا جایگاه فرعی دارند یا طبع جایگاهی ندارند. در کشور ما، فقط جاهایی که رسالت کاری آنها کار یا کودک است (مثل آموزش و پرورش)، هیچ جای دیگری در حوزه کودک کار نمی‌کند. این نشأت را به پای نیک می‌گیریم، من در دفتر نشر های ملی، سعی کردم به عنوان کشگر یسن حوزه، دین خود را به این موضوع ادا کنم به همین خاطر از است دفتر طرح‌های ملی، روپر ده‌های جدی به مسئله کودک داشته باشد که یکی از آنها تهیه گزارش ملی کودکان است و نشست‌های پژوهشگاه‌ها بدست آورد یکی از نشانه‌های آمی‌لورام این سلسله نشست‌ها ادامه پیدا کند و مسئله کودکی، جایگاه شایسته‌ای در پژوهشگاه‌ها بدست آورد یکی از نشانه‌های روشنفکری و اخلاق در دنیای امروز، پرداختن به مسئله کودکان است.

دکتر حسین اسکندری، روان‌شناس و عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی، در این جلسه گفت: من بعید می‌دانم نشر افق، بدون فکر خبری را ترجمه و منتشر کند. بزرگ‌ها حق دارند که برترسند ولی کودکان با موضوعات ترسناک، خیلی خونسرد برخورد می‌کنند.

نکوداشت صدمین زادروز عباس یمنینی شریف در انجمن مفاخر

مراسمی بـرای صدمین زادروز عباس یمنینی شریف برگزار می‌شود.

به گزارش ایسنا، این مراسم همزمان با روز ملی ادبیات کودک با عنوان «قدیمی در ریخ عشق» به کودکان از ساعت ۱۶:۳۰ تا ۱۷:۳۰ روز سه‌شنبه (۱۸ تیرماه) در انجمن آثار و مفاخر فرهنگی به نشانی خیابان ولی‌عصر، پایین‌تر از میدان منیریه، پل امیربهادر، خیابان سرلشکر علی‌اکبر بشیری، پلاک ۷۱ برپا می‌شود.

حسن بلخاری، نوش‌آفرین انصاری، ناهید معتمدی، علی اصغر سیدآبادی، مسعود ناصری، اسدالله شعبانی، لایلا میرزایی و هومن یمنینی‌شریف از سخنرانان این برنامه هستند. نمایش خیمه شب‌بازی گروه هنری رام، اجرای موسیقی توسط گروه راف و نمایشگاه کتاب از دیگر برنامه‌های این مراسم هستند. شایان ذکر است، در سال‌های اخیر از زندگی این شاعر،فیلم مستند یمنینی شریف نغمه سرای کودکان به کارگردانی هومن ظریف ساخته شده است و تک نگار کتابی با عنوان «یمنینی شریف» دربرگیرنده نقد اشعار و زمانه وای قصه‌های او که نوری نخستین پارت‌نامه‌ای، اسامال به قلم هومن ظریف توسط نشر ماهریس،به چاپ رسیده است.

عباس یمنینی شریف

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

عباس یمنینی شریف در کنار خانواده

برگزاری نشست رابطه کودک با تاریخ در پژوهشگاه فرهنگ و هنر

بچه‌ها هم به امید و آرزو نیاز دارند و هم به ترس. باید بلداند ترس چیست و واقعیت ترسناک کودک جهان کدام است. امید و ترس امر دورنی هستند. کتاب می‌خواهد چهره خشن دنیا را نشان دهد که چهره خوب دنیا هم در کنارش درک شود. اینها هم درآمیخته هستند.

وی افزود: ما می‌خواهیم بچه‌هایی تربیت کنیم که خطر کنند و دنیای جدیدی خلق کنند. این مسئله ترسناک و خطرات است. در روان‌شناسی، کودکان را مبارزه‌جو بـسار می‌آورند. من چیز خطرناکی در این کتاب ندیدم و بعید می‌دانم کسی با خواندن این کتاب، بترسد یا دست به کار خطرناکی بزند. نوه من، هر روز می‌خواهد ششیر و پلنگ شود و ما را ترساند و ما باید بترسیم. ضمن خطر کردن، می‌توان موارد خطرناک را به او تذکر داد. اسکندری گفت: من در اینکه این کتاب انتخاب خوبی برای ترجمه بود و از نظر ادبی کتاب خوبی بود یا نه، بحث دارم. ارتباط مستقیم نویسنده و شاعر با کودک، آرام آرام قطع شده است. البته من با جامعه ادبی و کودکان ارتباط پاریکی دارم ولی حس می‌کنم آن ارتباط بین نویسنده و کودک، وجود ندارد. ما برای بچه‌ها فکر می‌کنیم، با بچه‌ها فکر نمی‌کنیم.

نکته دوم اینکه بچه‌ها قدرت تخیل دارند و فرق تخیل و واقعیت را می‌فهمند. در نوجوانی معنای تخیلی دارند که امکان را ایجاد می‌کند. بچه‌ها نیست که تا تصویر یا نوشته‌ای ببینند به سبست انجام آن بروند. شناختن کودک و نوجوان، یکی از جنبات‌های ما است. نکته سوم آنکه زبان یک امر فرهنگی است. نه می‌توان گفت زبان قابل ترجمه نیست نه اینکه بگوییم

مسؤولیت انسانی و اخلاقی حکم می‌کند هنگام تریبون داری، در بار از حد انصاف فراتر نگذاریم

در پی چاپ گزارش نکوداشت دکتر پاپلی یزدی در تاریخ سوم تیرماه، در روزنامه اطلاعات، روابط عمومی وزارت علوم،تحقیقات و فنسآوری، جوابیه آقای دکتر عبدالرضا باقری استاد دانشگاه فردوسی مشهد و قائم مقام محترم وزیر علوم را خطاب به جناب دکتر پاپلی یزدی برای روزنامه اطلاعات ارسال کرد. متن جوابیه به شرح ذیل است:

«در آغاز لازم است اشاره کنم که مسؤولیت انسانی و اخلاقی حکم می‌کند وقتی امکانی برای اظهار نظرات و تریبونی در اختیار ما به عنوان استاد دانشگاه قرار گرفت را از حد انصاف فراتر نگذاریم. در این گزارش این مهم رعایت نشده است و جناب آقای دکتر پاپلی یزدی بدون توجه به شخصیت حقوقی اینجانب در دوران ریاست دانشگاه فردوسی مشهد به شکلی یکطرفه بخشهایی از واقعیت را کتمان کرده‌اند و آن اتفاقات و اقدامات رانشخصی جلوه داده اند. اصل ماجرا از این قرار بود است:کنه: در فروردین ماه سال ۱۳۸۰ که اینجانب ریاست دانشگاه فردوسی مشهد راعهده دار بودم، کتابی به سفارش آقای دکتر محمد حسین پاپلی یزدی عضو هیأت علمی گروه جغرافیای دانشگاه تحت عنوان «ساخت کشاورزی و اقتصاد روستایی در جلگه تریز» ترجمه آقای ابوالحسن سسروقد مقدم و تحت نام انتشارات پاز منتشر و توزیع گردید. مطالب این کتاب بخشهایی از رساله دکتری آقای دکتر جعفر جوان عضو هیأت علمی گروه جغرافیای بود

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

برگزاری نشست رابطه کودک با تاریخ در پژوهشگاه فرهنگ و هنر

است. سید علی کاشفی نویسنده و پژوهشگر حوزه کودک و نوجوان، گفت: عنوان کلی این سلسله نشست‌ها، بحث مطالعات کودکی در ایران بود که موضوع مهمی است ولی من ارتباط این کتاب با بحث مطالعات کودکی را درک نکردم و به‌نظم یک کتاب تبلیغی، موردنویک‌تری بود. سعی کردم بین این کتاب و عنوان نشست‌ها ارتباط پیدا کنم و فهمیدم نقلی از کودک در این کتاب، یک تلقی هست مدرن است. این کتاب خط قرم‌هایی به‌عنوان کودک معصوم، کودک نیازمند حمایت و سرپرستی را کنار می‌گذارد و تصویر دیگری از کودک ارائه می‌کند در تصویر پست مدرن، دوگانگی کودک و فرد بالغ، از این رفته است. این که کودکان را با تلخی‌ها و زشتی‌ها و نقاط شرم‌آور تاریخ آشنا کنیم، پسندیده است و ناگاه نگه داشتن بچه‌ها، مفید نیست.

سید علی کاشفی نویسنده و پژوهشگر حوزه کودک و نوجوان، گفت: عنوان کلی این سلسله نشست‌ها، بحث مطالعات کودکی در ایران بود که موضوع مهمی است ولی من ارتباط این کتاب با بحث مطالعات کودکی را درک نکردم و به‌نظم یک کتاب تبلیغی، موردنویک‌تری بود. سعی کردم بین این کتاب و عنوان نشست‌ها ارتباط پیدا کنم و فهمیدم نقلی از کودک در این کتاب، یک تلقی هست مدرن است. این کتاب خط قرم‌هایی به‌عنوان کودک معصوم، کودک نیازمند حمایت و سرپرستی را کنار می‌گذارد و تصویر دیگری از کودک ارائه می‌کند در تصویر پست مدرن، دوگانگی کودک و فرد بالغ، از این رفته است. این که کودکان را با تلخی‌ها و زشتی‌ها و نقاط شرم‌آور تاریخ آشنا کنیم، پسندیده است و ناگاه نگه داشتن بچه‌ها، مفید نیست.

جوابیه ای بر سخنان دکتر پاپلی یزدی:

که در سال ۱۳۵۲ (حدود۳۰ سال قبل از این تاریخ) در فرانسه دفاع شده بود. رسالهٔ دکتری ایشان پیش از انقلاب مورد ارزشیابی قرار گرفته بود و از آن تاریخ به مدت ۳۰ سال همکار آقای دکتر محمدحسین پاپلی در گروه جغرافیا بودند. ایشان این کتاب را بدون اجازه وی با مقدمه و زیرنویسهای موهن به چاپ رسانده و به قصد تخریب شخصیت علمی آقای دکتر جوان به طور گسترده‌ای در اختیار دانشجویان و اساتید قرار داده بود. با توجه به طرح مطالب موهن در این کتاب، این اقدام مورد اعتراض و شکایت مدیر گروه جغرافیا، رئیس دانشگاه ادبیات و علوم انسانی و خود آقای دکتر جعفر جوان قرار گرفت و نامبردگان در اواسط اردیبهشت ماه ۱۳۸۲ با ارسال نامه به اینجانب به این عنوان رئیس دانشگاه، خواستار رسیدگی به این موضوع شدند. اینجانب شکایت نامبردگان از آقای دکتر محمدحسین پاپلی یزدی را حسب ضوابط و مقررات دانشگاه به هیأت بدوی رسیدگی انتظامی هیأت هیأت علمی دانشگاه ارجاع دادم تا براس شرایط رسیدگی لازم به عمل آید. مشخص شد که آقای سسروقد مقدم که از ایشان به عنوان مترجم کتاب یاد شده بود، در سال ۱۳۷۷ فوت کرده بوده اند. همچنین آقای محمدلقی طوسی صاحب امتیاز انتشارات پاز طی نامه‌ای به دانشگاه اعلام کردند که از موضوع چاپ کتاب اطلاع نداشتند است ضمن آنکه انتشارات پاز به دلیل عدم تعدید مجوزاز سالها پیش فاقد مجوز معتبر بوده است.

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

زندگی است اما ما در حوزه نوجوان، کتاب غیرداستانی خوب نداریم. در تاریخ و آموزش آن هم ضعف داریم.

ما نتوانستیم دل بچه‌ها را به تاریخ پیوند بزنیم و اطلاعات تاریخی ما خیلی کم است. وقتی تاریخ نمی‌شناسیم، هر بار اشتباه می‌کنیم. نشر افق یکی از برترین نشرها در حوزه کودک است و در بخش ناواری، بهترین نشر است. کاشفی خونساری گفت: من با توجه به همه مؤلفه‌های این کتاب‌ها، از آنها لذت بردم و باخودم فکر کردم چرا ما مجموعه‌ای درباره تاریخ خودمان نداریم؟ تا بچه‌ها نسبت به فرهنگ خودمان احساس بهتری داشته باشند و اقتدر از اینکه حس می‌کنند هیچ چیز افتخارآمیزی ندارند، ناراحت نباشند. این بحث شکل‌گیری هویت ما است. ما باید نشان دهیم امکان اصلاح وجود دارد، تفکر مردم تغییر کند و شرایط بهتری سازند. این مدل کتاب‌ها را فضا می‌بومی. در فضای غیرداستانی، نیاز امروز ما است.

مهرداد توسرکائی، مترجم کتاب‌های کودک و نوجوان، گفت: من چند غلط ویرایشی در کتاب دیدم مثلاً اس از انجیل آمده در حالیکه باید، تورات، ذکر می‌شد ولی درباره کل کتاب، من با کل مجموعه آشنا هستم و بیشتر آنها را خواندم. اولیس باری که کتاب را باز کردم با آن ارتباط برقرار کردم این کتاب‌ها بچه‌ها را می‌خوانند و آنها را به تاریخ علاقمند می‌کنند کتاب درسی خشک، کودکی را به تاریخ علاقمند نمی‌کند.

وی افزود: نفع‌اندان این کتاب بچه‌ها را به خشونت و بی‌ادرا آمار می‌کشند که چند درصد از بچه‌هایی که این کتاب‌ها را نخوانده‌اند، شنیده‌اند؟ چندتا بچه‌ها نخشن نمی‌شود. زبانه‌ای نسل نهم خشن بودند و کتاب هم نمی‌خوانند.

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

دکتر محمد حسین پاپلی یزدی

اخبار کوتاه داخلی

ملایی نماینده جودو ایران در جایزه بزرگ کرواسی

جودوکار تیم ملی ایران با عنوان نفر یک رنکنیک بهترین جودوکاران جهان در وزن ۸۱- در رقابت‌های جایزه بزرگ کرواسی شرکت می‌کنده گزارش خبرنگار مهر، هشتمین مرحله از رقابت‌های گرنپریز جودو در سال ۲۰۱۹ طی روزهای چهارم تا ششم برادامه با حضور ۵۷۶ جودوکار از ۸۳ کشور به میزبانی کرواسی در زاگرب برگزار خواهد شد.سعید ملایی، ملی پوش ایران که شانس اول کسب سهمیه المپیک ۲۰۲۰ است، به عنوان تنها نماینده ایران در این مسابقات شرکت می‌یابد بر اساس برنامه وی ۵ برادماه به روی تانامی خواهد رفت.در این مسابقات ۳۲۲ جودوکار در بخش مردان و ۲۲۳ جودوکار در گروه زنان در رقابت های گرنپریز زاگرب کرواسی حضور دارند.

سقوط بازیکان ایرانی در رنکنیک جهانی تنیس روی میز
در جدیدترین رنکنیک فدراسیون جهانی تنیس روی میز تمامی بازیکنان ایرانی سقوط داشتندبه گزارش خبرگزاری فارس، طبق رنکنیک ماه جولای برادران عالمیان یعنی نوشاد و نیما هر کدام یک پله سقوط داشتند. نوشاد در رده ۸۲ ایستاد و جایگاه ۸۵ نیز به نیما رسید. میعاد لطفی با ۸۱ و امین احمدیان با ۶ پله نیزول در رده‌های ۲۹۵ و ۳۱۸ ایستاد.امیرحسین هدایی از رتبه ۲۳۴ به رده ۳۷۸ و افشین نوروزی که در رده ۴۲۹ قرار داشت به جایگاه ۴۳۲ رسیدند. در این رده بندی شوشین چینی نفر اول جهان است.در بخش بانوان نیز ندا شهسواری با ۲۳ پله سقوط در رده ۱۸۱ قرار گرفت، مهشید اشتی که در جایگاه ۲۱۶ ایستاده بود به رتبه ۲۲۳ نزل کرد و مریم صامت با ۳ پله سقوط به رده ۴۴۲ رسید.

احتمال غیبت ستاره‌های لهستان در فینال لیگ ملت‌های والیبال
تهران – ایرنا – تیم ملی لهستان ممکن است بدون ستاره‌های خود در مرحله نهایی لیگ ملت‌های والیبال به میدان برود.تیم ملی والیبال ایران در نخستین مسابقه خود به مصاف لهستان خواهد رفت. در حالی که کمتر از ۱۰ روز تا آغاز این مسابقات باقی مانده است رسانه‌های لهستانی خبر داده‌اند که ممکن است تیم ملی این کشور بدون ستاره‌ها و بازیکنان اصلی خود به شیکاگو برود.در روزهای گذشته همزمان با شرکت تیم ملی لهستان در مرحله مقدماتی لیگ ملت‌های والیبال، اردوی دیگری با حضور بازیکنان اصلی و ستاره‌های والیبال لهستان نیز آغاز شد تا این تیم برای شرکت در رقابت‌های انتخابی المپیک آماده شود.

دوب آهن در صورت صعود، رقیب الهلال با الاهلی می‌شود
قرعه کشی مرحله یکم چهارم نهایی لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۱۹ انجام شدبه گزارش خبرگزاری فارس، کنفدراسیون فوتبال آسیا قرعه کشی مرحله یکم چهارم نهایی لیگ قهرمانان آسیا را انجام داد. تللیح قرعه کشی به این شرح است: درمطابق غرب آسیابهرار دبدرال السند با الدخیل با برنده دبدر النصر عربستان با الوحدۀ امارات بازی می کند.برنده دبدر دوب آهن اصفهان و الاتحاد عربستان با برنده دبدر الدیار الاهل و الاهلی عربستان روبرو می شود. در این ترتیب چنانچه دوب آهن اصفهان و الاهلی عربستان برندگان این مرحله باشند باید منتظر روبرویی برانکو ایلوکوویچ وعلیرضا منصوریان بود.

به علت به حد تصاب نرسیدن سپاهمداران در مجمع عمومی عادی (نوبت اول) و مجمع عمومی فوق‌العاده(نوبت اول) مورخ ۹/۲۰/۱۳۹۸،فوق‌سپهساله از کلیه سپاهمداران شرکت خدماهی شرکت صنایع عیسی آباد(سهامی خاص) به شماره ثبت۱۸۸۸،دعوت به عمل می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی(نوبت دوم) شرکت که در ساعت ۱۰ روز شششنبه مورخ ۱۳۹۸/۰۴/۲۵ و مجمع عمومی عادی(نوبت دوم) شرکت که در ساعت ۱۰ روز شششنبه مورخ ۱۳۹۸/۰۴/۲۵ در مرکز شرکت واقع در پاکدشت، شهرک عیسی آباد، ساختمان آریا، سالن اجتماعات قانونی به همراه می‌گردد، حضور به هم رسانند. لذا حضور اعضا یا اول،کیل،مقام و یا نماینده قانونی به همراه معرفی نامه کتبی در جلسه فوق‌الزانی می‌باشد.

دستور جلسه مجمع عمومی فوق‌العاده:
-تفویض اختیار بند ۶۸ از اساسنامه به هیئت مدیره شرکت خدماهی
دستور جلسه مجمع عمومی عادی:
۱-انتخاب گزارش هیئت مدیره و بازرس
۲-بررسی و اتخاذ تصمیم نسبت به صورت‌های مالی و صورت‌های دارایی و عملیات و دیگر شئون خدماتی انتخابات بازرس
۳-بررسی و اتخاذ واچدهای آموزشی در شهرک صنعتی
۴-بررسی و اتخاذ در صلاحیت مجمع عمومی عادی(نوبت دوم) به همراه معرفی نامه کتبی به هیئت مدیره شرکت خدماهی عیسی آباد(سهامی خاص)

بدینوسیله از کلیه سپاهمداران شرکت دعوت به عمل می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت که در ساعت چهارده و نیم روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۸/۰۴/۲۵ در محل کار کارشناسان رسمی دادگستری وزارت امور واقع در ساری جاده شهرداری خیابان خاقلی -روبروی پارکینگ عمومی، کندهشی ۹۸۱۲۷۲۵۶۹۶ تلفن ۵۴۴-۱۱۸۴۴۳۲۰۰ برگزار می‌گردد، حضور به هم رسانند.

دستور جلسه:
۱-گزارش هیأت مدیره ۲-گزارش مالی ۳-گزارش بازرس ۴-تصویب ترازنامه و صورت‌های سالیانی مالی منتهی به ۹۷/۱۲/۱۳۹۸. ۵-تصویب بودجه و پیشنهادهای سال ۱۳۹۸. ۶-انتخاب اعضای هیأت مدیره و بازرس

تنیس ایران همانند فوتبال مالدیو در آسیا شده و

همه اش می‌یازد و می‌یازد.

به گزارش خبرگزاری فارس، این روزها تنیس ایران می‌یازد، چه فنی باشد چه مدیریتی، همه اش باخت است. وضعیت به شکلی شده که تنیس ایران را با مالدیو در فوتبال مقایسه می‌کنند که موفقیتی در کارنامه خود ندارد و مقابل همه تیم‌ها مغلوب می‌شود.

آخرین مورد به مسابقات دیویس کاپ دسته سوم آسیا – اقیانوسیه باز می‌گردد که هر چهار مسابقه خود را واگذار کردیم و به عنوان تیم آخر به کار خود پایان دادیم. کجایتی که البته در تنیس مسیوب به سابقه است و پیش از این در بازی های کشورهای اسلامی و بازی های آسیایی جاکارتا نیز تکرار شده بود؛ مسابقه بدون هیچ موفقیتی بازی بدون حتی یک برد!

سعید احمدلوند سرمربی تیم ملی پس از قرعه کشی گفته بود در گروه خوبی قرار گرفتیم و گفته بود که شانس پیروزی مقابل قطر زیاد است و می‌خواهیم پس از مدتها سویرا را هم بریم، اما نتایج نشان داد این پیش بینی‌ها درست نبوده است.

تنیس ایران به مانند دانش آموزی شده که فقط شب امتحان کردیم های خود را می‌خواند و انتظار هم دارد بهترین نتیجه را بگیرد. فرمولی که البته نغ نم‌ا شده و هرگز جواب

تنیس ایران در جامی زند؛ راهکار چیست؟

نمی‌دهد. هر چقدر تلاش کنید، بهره خواهید برد. مسئولان فدراسیون در طول سال حرکتی برای پیشرفت نمی‌کنند و در آستانه مسابقات با یک یا دو بازی تدارکاتی تیم را روانه مسابقات مهم می‌کنند. باختن و باختن و باختن، حدیث مکرر تنیس شده و گویی از آن گریزی نیست.

این روزها جوانگرایی؛ واژهای استست برای فراز و افتقاده و شکست‌های پیاپی، مصطفی صالح، سرمربی سابق تیم ملی می‌گویند: جوانگرایی را ۸۷ سال پیش در تیم سعید احمدلوند سرمربی تیم ملی پس از قرعه کشی گفته بود در گروه خوبی قرار گرفتیم و گفته بود که شانس پیروزی مقابل قطر زیاد است و می‌خواهیم پس از مدتها سویرا را هم بریم، اما نتایج نشان داد این پیش بینی‌ها درست نبوده است.

در مقابل تنیس و بهانه‌های تکراری و نغ نم‌ا شده

برای توجیه ناکامی‌ها، تنیس روی میز و اسکواش دو رشته دیگر راکنی را می‌بینیم که بدون هیاهو و با برنامه‌ریزی و تلاش، موفقیت تجربه می‌کنند و مدلهای ارزشمندی را به چنگ می‌آورند تا ثابت کنند در رشته‌های راکنی هم می‌توان با برنامه و تلاش به موفقیت رسید.

دامنه شکست‌ها و مشکلات تنیس اما مهلت‌است از زمین خارج شده و به صندلی مدیریت رسیده. تنیس این روزها بیشتر از بحث مدیریتی فدراسیون و وزارت ورزش ضربه می‌خورد، جایی که هیچ برنامه‌ای برای حرکت رو به جلو وجود ندارد. مجید شایسته ۸ ماهی است که به عنوان سرپرست کار می‌کند و دوره قانونی او به پایان رسیده اما وزارت ورزش ظاهرا علاقه‌ای برای مشخص شدن وضعیت این فدراسیون ندارد و این دور باطل کماکان ادامه دارد.

اینکه مسئولان وزارت ورزش چه در سر می‌پروراند و چه خواب‌های برای این ورزش دیده‌اند، مشخص نیست، اما چیزی که کاملاً مشخص است اینکه تنیس ایران به شکل بدی در سراسیتی قرار گرفته و با سرعت بالایی به سمت افول پیش می‌رود. یک سقوط آزاد در همه زمینه‌ها، از درون زمین گرفته تا بیرون زمین. تنیس این روزها شایسته پیروزی نیست!

برنامه بازی‌های تیم ملی والیبال ایران در آمریکا

چهارشنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۸ - ۲۹ شوال ۱۴۴۰ - ۳ جولای ۲۰۱۹ - سال نود و سوم - شماره ۲۷۳۱۹

اخبار کوتاه خارجی

تمرین رونالدو زیر نظر نایب‌قهرمان دو ۱۰۰ متر المپیک

ستاره پرتغالی پورتوس بار دیگر ثابت کرد که چرا از آمادگی بسیار بالایی بدنی برخوردار است؛ به گزارش اسپنا، بنای نقل از اس‌اس اسپورت رونالدو برای گذراندن تعطیلات تابستانی به کشورش پرتغال برگشته و در لیسبون به سسر می‌برد.رونالدو حتی در استراحت هم تمرین کردن را فراموش نکرده است.این‌فوق ستاره پرتغالی در پستی که منتشر کرد نوشت که برای آماده نگه داشتن بدن خود و افزایش سرعش در لیسبون با دوندۀ بزرگ نیجریه‌ای، فرانسیس اوبیکولود در حال تمرین کردن است.این‌دوندۀ نیجریه‌ای در المپیک آتن در دو ۱۰۰ متر مدال نقره را به دست آورد و رونالدو که سرعت بسیار بالایی دارد می‌خواهد همچنان با تمرین‌هایی که متخصصان به او می‌دهند سرعش را بالا نگه دارد.

تُرحیم

رفتی و غم آمد به سر جای توای داد

بیداد گری آمد و فریادرسی رفت

به نام خدا

در نهایت ناباوری و تأثر و اندوه، خاموش شدن شمع وجود دوست و همفکر گرانقدر مان جناب **محسن احمدی** و کیل شجاع و عدالتخواه دادگستری را به اطلاع کلیه دوستان و آشنایان می‌رسانیم.
فقدان ناگهانی وی را به جامعه حقوق دانان و خانواده محترم به ویژه به مادر فداکار و همسر وفادار و همفکر مبارز مان خاتم تر کمن و برادر در آشناسد کتر حسن احمدی و دختر دلبندشان تسلیت می‌گوییم و همراه با دیگر یاران و بستگان، بعداز ظهر روز پنجشنبه ۱۳ تیرماه ۹۸ در مسجد حضرت امیر المومنین واقع در بزرگراه شرفی اصفهانی، بلوار مرزداران، خیابان ایثار روز پنجشنبه سیزدهم تیرماه ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰ یاد و نام دوست مبارز وفادار به ارزش های جاودان انسانی الهی، حقیقت، آزادی، عدالت، مهربانی و زیبایی را گرمای خواهیم داشت.

حمیده ابراهیمی، حمید احراری، اعظم اکبرزاده، زهرا اکبرزاده، جواد اکبرزاده، رضا بخشی، صادق بندی‌زاده، عباس پورآղاهی، حبیب‌الله پیمان، مجید پیمان، مجید توآلوسی، محمد جمادی، ولی‌الله خان بابایی، حسین خدایاری، امیر خسرو دلیر ثانی، محسن دینی، مجتبی رحمتی، علیرضا ساریخانی، حسین سربندی، سمیه سرداری، باقر صدری‌نیا، کیوان صمیمی، فاطمه صادقی، ناصر طالبی، محسن طبعسی، مهین علی‌نژاد، محمدحسین غفار زاده، فرشیدفرشباغ فاخر، مصطفی فرهودی، علی فریدیحیایی، رضا کاظمی، علی کریمی، جعفر کیوان چهر، حسام کول‌آبادی، ماشاالله مدیحی، فرید مر جایی، حسین مدنی، مینو مر تاضی لنگرودی، نسرین ملکی، حسین نوری زاده، قدرت منصوری، میر اسد مومنی، محمد حسن واصفی.

مراسم یادبود

برادرم و همدم روزهای خوب زندگی جناب آقای دکتر **محمد اسماعیل پور ارباب** در روز پنجشنبه ۹۸/۴/۱۲ تیرماه از ساعت ۱۴ تا ۱۶ در هتل اسپیناس پلاس برگزار می‌گردد.
از همکاران پزشک، دوستان، آشنایان و همه‌انتهائی که بااین پزشک‌عالی‌قدر آشنائی داشتند دعوت می‌شود تا یاد و خاطره او را زنده نگه دارید.

دکتر حسین سمیعی
آدرس:سعادت آباد، خیابان پاک‌نژاد،بلوار پیام، میدان بهرود، خیابان عابدی، خیابان سی و سوم
هتل اسپیناس پلاس

بازگشت همه به سوی اوست

با کمال تأسفد در گذشت زنده یاد **دکتر محمد صبوری** متخصص و جراح چشم را به اطلاع می‌رساند.

مراسم یادبودآن عزیزروز پنج‌شنبه ۱۳ تیرماه ۱۳۹۸از ساعت ۱۶:۳۰ الی ۱۸ درمسجدال‌زارع)واقع در خیابان خرمشهر، خیابان شهید عشقیار میدان نیلوفر بر گزار می‌گردد.

خانواده‌های: صبوری، رفیعی و سایر بستگان یادبود

برای تعظیم و تکریم و احترام به ساحت خانم زهرا یاسائی در آستانه دومین سال روی در نقاب خاک کشیدن

تو نیستی که ببینی چگونه عطر تو در عمق لحظه‌ها جاریست چگونه عکس تو در برق شیشه‌ها پیداست چگونه جای تو در جان سبز است سالی تاریک و تلخ گذشت. در آستان سال دوم خالی ماندن خانه از طراوت حضور و عطر وجود آن یار نازنین «و همراه و مونس و ندیم، بخت مساعد ـ هم صحبت و هم سخن» حریف و مباشر خالی مانده است بگو که جان عزیزم ز دست رفت... خدارا!!

رفیقی بود و چراغی در مصاف تیرگی شب و ندیمی که روشنی بخش دل و اینک غیبت جانکاه او جان مرا فرسوده کرده است و ملول!

به دقت دریافت مصائب و مخاطرات که بر روزگار مان می‌گذشت شریک و انباز بود، او بود که با حلم و گذشت و بزرگواری‌هایش کج خلقی‌هایم را هم تحمل می‌کرد و خم به ابرو نمی‌آورد بمبادا!ایام بر من مغشوستر نشود و اگر نوشته‌ای پیش رو داشت‌م به نقد و ایرادی ذهن مرا از موضوع برانگیختگی منحرف می‌ساخت تا آثار فشار عصبی از چهره محو و زلال روح را به خرمی و شادی سوق دهد. اینگونه ظرافت‌های رفتاری که ره به آرامش محیطی می‌برد هنری بود که همواره در مصاف امور جاری از سوی او اعمال می‌شد. با کسان که برای ملازمی خدمتش می‌رسیدند چنان مهربان و مطبوع معاشر می‌شد که برای حصول رضایت‌اش تلاشی مضاعف می‌کردند طبایع انسانی متفاوت را در نظر می‌داشت که مطبوع، موافق و دلپسند به گفتگو بنشیند. در مجلس آرائی و سخن‌پردازی شمع محفل می‌شد و مورد قبول همنشینانش، نیک خلقی، نیکو خصلی، نیک عهدی و نیکودهشی و نیک فطرتی را همواره بروز می‌داد.

روی خوب است و کمال هنر و دانش پاک، لاجرم، همت پاکان دو عالم با اوست اگر فرصتی برای گفتگو پیدامی‌شد و نظر یکدیگر درباره‌نمایی‌ها و سعایت‌هائی که به گوش رسیده بود پرسیده می‌شد می‌گفت که شاید حسن‌نظر و ابراز عطفوت دوستانی که زبانشان در مجلس به نیکی و خیر

ترحیم

جاریست، داعیه طغیان خصومت پنهانی کسان باشد و گمان درستی هم بود.

در مورد روزگاری که از سرگذرانده بود،الاز دست دادن پسرمان و برخی حوادث و وقایع اجتناب‌ناپذیر، «ناخسند نبود که تحصیلاتی دانشگاهی به قیاس اقران موفق می‌داشت» حرفه دبیری پیشه کرده بود که مورد علاقه‌اش بود و از زندگی ساده کارمندی خالی از ماجراها در حریم خانه هم ناراضی نبود.امابه‌رغم این بیست بی‌پیرایه‌در خارج این محیط پدیده حسادت فعال می‌بود و دودی که از آتش فضای کین و رشک حاسدان برمی‌خاست و چشم‌رامی‌آزرد موجب از دست رفتن سرگرمی مورد علاقه‌اش الفتی که با کلاس و محصل داشت شد. گویا گفته بودند (متعهد)! نیست.

خانی که افتخار همسری وی برای پنجاه و چند سال و آشنائی‌اش برای هفتاد و چهار سال به شماره سال‌های حیات‌اش داشته‌ام و هنوز هم در پی یک سال غیبت از زمانه‌ای که با او گذرانیده‌ام فخر به‌ایشانم بانویی سازگار و مهربان و با گذشت و خانه‌آبادکن بود. با و لنگاری‌های من در هزینه‌اگر در کنار من نمی‌بود آرامش روزهای رو به پایان زندگی در این روزگارن هم رقم نمی‌خورد. از خداوند برایش خیر و آمرزش می‌طلبم که در بهترین شرایط و در کنار فرزند دلبندش از عنایات و تفضلات ذات کبر یایی بهره‌مند باشد و طالع‌ش مدد کند توفیق دیدار دوستان و یاران در آئین بزرگداشت ایشان که در روز جمعه ۹۸/۴/۱۴ که از ساعت ۲۰:۳۰ بعدازظهر در تالار پذیرایی آمیتیس واقع در پل مدیریت بلوار دریا ـ بعداز تقاطع سعادت‌آباد ـ انتهای صراف‌های جنوبی تلفن ۸۸۶۹۹۸۰ برگزار می‌شود حاصل شود موجب امتنان و سیاس خواهد بود.

فضای کافی برای توقف انومبیل تمامی مهمانان گرمای در نظر گرفته شده است.

ای صبا نکhti از خاک ره یار بیار

سید اسماعیل دست‌غیب در هفدهمین سال پرواز ملکوتی بانو علی‌لیب امیر مظاهری یادش را گرمی می‌داریم. ارفع نیا، واقفی، اسدی

پانزدهمین سالگرد درگذشت اسوه مهربانی و گذشت زنده یاد مرحوم آقای حاج علی حیدرپور را گرمی می‌داریم. نام و یادش برای همیشه در خاطر ما جاودان خواهد ماند. کاشان ـ خانواده حیدرپور

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق‌العاده شرکت بلور نوری تازه (سهامی خاص) به شماره ثبت ۱۲۹۱۶۱۲۱۶ و شناسه ملی ۱۰۱۰۱۷۲۵۱۶۴
بدینوسیله از تمامی صاحبان سهام شرکت بلور نوری تازه (سهامی خاص) دعوت می‌گردد که در جلسه مجمع عمومی فوق‌العاده که مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۴ ساعت ۹ صبح روز شنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۴ در محل دفتر مرکزی شرکت واقع در تهران، بلوار ارتش غرب، چهارراه ابتدای شیخ بهائی شمالی، کوچه چهران، نبش‌نستر، ناحیه ۱، طبقه اول اداری واحد ۴ کدپستی ۱۹۵۵۷۵۳۲۴ تشکیل می‌گردد حضور بهم رسانید.
حضور اعضا و با وکیل و یا قائم‌مقام و یا نماینده قانونی سهامداران به همراه معرفی‌نامه کتبی در جلسه فوق دستور جلسه:
۱-استماع گزارش از خصوص بارهای مواد اساسنامه هیئت مدیره شرکت بلور نوری تازه

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالانه شرکت بلور نوری تازه (سهامی خاص) منتهی به ۹۷/۱۲/۲۹ و به شماره ثبت ۱۲۹۱۶۱۲۱۶ و شناسه ملی ۱۰۱۰۱۷۲۵۱۶۴
بدینوسیله از تمامی صاحبان سهام شرکت بلور نوری تازه (سهامی خاص) دعوت می‌گردد که در جلسه مجمع عمومی عادی مورخ ۹۸/۰۴/۲۴ ساعت ۹ صبح روز شنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۴ در محل دفتر مرکزی شرکت واقع در تهران، بلوار ارتش غرب، چهارراه ابتدای شیخ بهائی شمالی، کوچه چهران، نبش‌نستر، ناحیه ۱، طبقه اول اداری واحد ۴ کدپستی ۱۹۵۵۷۵۳۲۴ تشکیل می‌گردد حضور بهم رسانید.
حضور اعضا و با وکیل و یا قائم‌مقام و یا نماینده قانونی سهامداران به همراه معرفی‌نامه کتبی در جلسه فوق پلامانع می‌باشد.
دستور جلسه:
۱- تصویب صورت‌های مالی منتهی به ۹۷/۱۲/۲۹
۲- انتخاب بازرس اصلی و علی‌البدل شرکت
۳- تعیین تکلیف نحوه تقسیم سود سال مالی منتهی به ۹۷/۱۲/۲۹، تعیین مبلغ حق حضور در جلسه و یاداش اعضای هیئت مدیره شرکت
۴- تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت نشر آگهی منتهی به ۹۷/۱۲/۲۹، تعیین مبلغ حق تسهیر مواردی که در حیطه صلاحیت مجمع عمومی عادی سالانه صاحبان سهام شرکت باشد.
هیئت مدیره شرکت بلور نوری تازه

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی سالانه شرکت توسعه سازندهای دریاپتسید (سهامی خاص) به شماره ثبت ۱۳۹۱۸۱۲۱۶ و شناسه ملی ۱۰۱۰۲۳۵۸۳۱۲
بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت دعوت می‌گردد تا در جلسه مجمع عمومی عادی سالانه که رأس ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۳ در محل قانونی شرکت به آدرس: میدان ونک، خیابان ملاصدرا، ابتدای شیخ بهائی شمالی، خیابان عرفی شیرازی، پلاک ۲۴ تشکیل می‌شود، حضور به هم رسانند.
دستور جلسه:
۱- استماع گزارش عملکرد و فعالیت هیأت‌مدیره منتهی یه ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۲- بررسی و اتخاذ تصمیم در خصوص صورت‌های مالیی و ترازنامه منتهی به سال مالی ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۳- انتخاب حسابرس و بازرس قانونی منتهی به سال مالی ۱۳۹۸
۴- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت نشر آگهی منتهی به سال مالی ۱۳۹۸
ع- تعیین حق حضور اعضای غیر موظف هیأت‌مدیره
ع- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی باشد.

هیئت‌مدیره

تاریخ انتشار: ۹۸/۴/۱۲ (نوبت دوم)
آگهی تشکیل مجمع عمومی عادی (نوبت دوم) شرکت تعاونی اعتبار کارکنان خبرگزاری جمهوری اسلامی
شماره ثبت ۱۶۰۹۶۳
بدینوسیله از اعضای محترم شرکت تعاونی اعتبار کارکنان خبرگزاری جمهوری اسلامی دعوت می‌شود که در جلسه مجمع عمومی عادی نوبت دوم که از ساعت ۰۹ روز سه‌شنبه ۱۳۹۸/۴/۲۵ در نمازخانه ساختمان مرکزی سازمان خبرگزاری جمهوری اسلامی بر گزار می‌شود، حضور به‌هم‌رسانند. لازم به یادآوری است هر عضو حداکثر می‌تواند وکالت سه نفر را بر عهده بگیرد و اعضای که نمی‌توانند در جلسه حضور یابند، حداکثر ۲۸ ساعت قبل از تشکیل مجمع می‌بایست همراه وکیل خود به دفتر تعاونی مراجعه نمایند. کلیه وکالت‌نامه‌ها با تأیید هیأت مدیره و باورس شرکت تعاونی معتبر خواهد بود.
دستور جلسه:
۱- استماع گزارش هیأت مدیره و بازرسان
۲- تصویب صورت‌های مالی سال ۱۳۹۷ و نحوه تقسیم سود و تصویب بودجه سال ۱۳۹۸
۳- تصویب پاداش هیئت مدیره
۴- انتخاب هیئت مدیره و بازرسان قانونی
ع- گزارش تغییرات اعضا و تصویب سربامه شرکت
تعاونی اعتبار کارکنان خبرگزاری جمهوری اسلامی

آگهی مناقشه

شرکت سپیمان خوز در نظر دارد عملیات استخراج (شامل تازش‌رودری با بیلگور، بارگیری و حمل حدود ۵۰۰۰۰ تن سنگ آهن منحن تخت آسمان صرفي سالانه خود را از طریق مناقشه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید لذا از علاقمندان به شرکت در مناقشه مذکور دعوت می‌گردد ضمن بازدید از معدن و کسب اطلاع از جزئیات امر به محل کارخانه واقع در کیلومتر ۸۰ جاده قزوین - رشت شهرستان نوشان مراجعه و جهت دریافت اسناد مناقشه به دب ستان سپیمان خوز به آدرس www.khazarcement.ir و یا به دفتر رشت واقع در بلوار قلی پور، نرسیده به میدان چهارچشم خیابان آرام ساختمان کاخ طبقه اول مدیریت بازرگانی و فروش و بازرایی با کدپستی ۱۵۸۲۵۸۵۶ مراجعه و پیشنهادهای خود را حداکثر تا پایان وقت اداری شنبه خورشید ۹۸/۰۴/۲۵ در آدرس فوق درج فرمائید.
شرکت سپیمان خوز (سهامی عام)

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالانه شرکت رامالکتوریک (سهامی خاص) ثبت‌شده به شماره ۱۳۵۷۳۲۲ و شناسه ملی ۱۰۲۲۰۰۶۵۶۰۰
بدینوسیله از کلیه صاحبان سهامداران محترم با نمایندگنان قانونی آنها دعوت‌به‌عمل‌می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی سالانه شرکت رامالکتوریک (سهامی خاص) که رأس ساعت ۱۴ روز شنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۹ در دفتر مرکزی شرکت واقع در تهران - خیابان ولیعصر - وروبروی پارک ملت- خیابان ناهید غربی- پلاک ۲۲ - ساختمان راما- طبقه پنجم تشکیل می‌گردد، حضور به هم رسانند.
دستور جلسه:
۱- استماع گزارش هیات مدیره و حسابرس مستقل و بازرس قانونی شرکت
۲- تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان سال مالی منتهی به ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۳- تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی
۴- معاملات موضوع ماده ۱۲۹ قانون تجارت
۵- تعیین پاداش عملکرد هیات مدیره
۶- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع باشد.
هیات مدیره شرکت رامالکتوریک

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالانه شرکت توسعه سازندهای رامالیا (سهامی خاص) ثبت‌شده به شماره ۱۵۱۶۲۴۱ و شناسه ملی ۱۰۱۰۱۹۴۴۴۸۱
بدینوسیله از کلیه صاحبان سهامداران محترم با نمایندگان قانونی آنها دعوت‌به‌عمل‌می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی سالانه شرکت صنایع رامالیا (سهامی خاص) که رأس ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۹ در دفتر مرکزی شرکت واقع در تهران - خیابان ولیعصر - وروبروی پارک ملت- خیابان ناهید غربی - پلاک ۴۲- ساختمان راما- طبقه پنجم تشکیل می‌گردد، حضور به هم رسانند.
دستور جلسه:
۱- استماع گزارش هیات مدیره و حسابرس مستقل و بازرس قانونی شرکت
۲- بررسی و تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان سال مالی منتهی به ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۳- تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی
۴- معاملات موضوع ماده ۱۲۹ قانون تجارت
۵- تعیین پاداش عملکرد هیات مدیره
۶- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع باشد.

هیات مدیره شرکت صنایع رامالیا

"به اطلاع اعضای **اتاق ایران** می‌رساند با توجه به مصوبه مورخ ۹۸/۰۳/۱۹ هیئت رئیسه محترم اتاق ایران، مجمع عمومی عادی به طور فوق‌العاده اتاق مشترک بازرگانی ایران و ترکیه با دستور کار انتخابات هیئت مدیره و بازرس روز سه شنبه مورخ ۹۸/۰۵/۰۱ ساعت ۱۴:۰۰ در طبقه دهم اتاق ایران برگزار می‌گردد. لذا از کلیه متقاضیان واجد شرایط به عضویت در این اتاق مشترک دعوت می‌شود تا در صورت تمایل به تمدید عضویت در این اتاق مشترک با شماره تلفن ۸۵۷۳۳۲۷۲ تماس حاصل فرمایند.
شرایط عضویت:
۱. بر خورداری از کارت بازرگانی یا عضویت معتبر یکی از اتاق‌های سراسر کشور
۲. پرداخت حق عضویت به مبلغ ۴۰.۰۰۰ تومان
۳. داودن سابقه سهه ماه عضویت (برای رای دهی) و یکسال عضویت (برای نامزدی هیئت مدیره)

دعوت به مجمع عمومی عادی سالانه شرکت ایران آینه (سهامی خاص) ثبت‌شده به شماره ۲۶۴۲۲ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۸۱۸۲۵
بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت ایران آینه (سهامی خاص) دعوت می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی سالانه شرکت که در ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۴ در محل کارخانه ایران آینه تشکیل می‌گردد، حضور به هم رسانند.
دستور جلسه:
۱) ارائه گزارش هیات مدیره و قرائت گزارش بازرس قانونی
۲) رسیدگی به ترازنامه و حساب سود و زیان سال مالی ۱۳۹۷
۳) انتخاب اعضای هیات مدیره
۴) انتخاب بازرسان سال مالی ۱۳۹۸
۵) تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی و اطلاعیه‌های شرکت

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی سالانه شرکت فنی و مهندسی طرح بازاری (سهامی خاص) به شماره ثبت ۱۷۸۲۲۱ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۶۲۰۳۲۴
اعضای محترم هیات ائمه موسسه غیر انتفاعی محب سلامت پارس به استحضار می‌رساند که جلسه مجمع عمومی عادی سالانه نوبت اول موسسه رأس ساعت ۹ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۶ جهت بررسی موضوعات ذیل در محل بیمارستان محب‌بهمر بهنشانی تهران خیابان ولی عصر بالاتر از میدان ونک خیابان خلیل‌الله طبقه پنجم بر گزار می‌گردد، حضور بهم رسانید.
دستور جلسه:
۱- استماع گزارش فعالیت هیئت‌مدیره برای سال مالی منتهی به ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۲- استماع گزارش بازرس و حسابرس مستقل برای سال مالی منتهی به ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۳- بررسی و تصویب صورت‌های مالی منتهی به ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۴- انتخاب بازرس و حسابرس مستقل برای سال مالی ۱۳۹۸
۵- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی باشد.

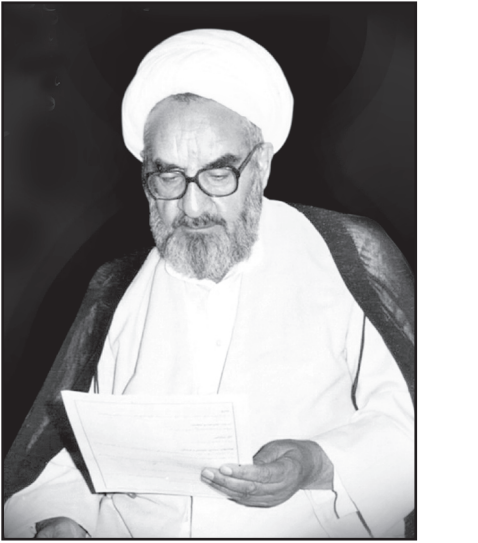
مالک اسدی
غلامر شاه‌حسینی
رحمت‌الله صادقیان
مدیر عامل
نایب‌رئیس هیئت‌مدیره
رئیس هیئت‌مدیره

اختیار به دفتر خانه آقای فارس خرد فرد فرزندستار
به موجب دادنامه قطعی شماره ۹۰-۱۳۹۷/۱۲/۲۹ شعبه ۱ دادگاه حقوقی شهرستان محلات محکوم به طلاق زوج خود خانم ششیدا هاشم‌پور **شوهتری** فرزند جابر ششیده‌لذابه‌شما ابلاغ می‌شود طرف مدت ۱۰ روز از انتشار این اظهاریه در دفتر خانه طلاق ۲ دلچیان جانر شود درغیراین‌صورت به نمایندگی از دادگاه و برابر مقررات اقدام به طلاق زوج‌ه‌شما خواهد شد.
دلچیان خیابان ۱۷ شهرویریه دفتر ازدواج شماره ۱۵ و طلاق ۲ دلچیان سدرقر -تصرا- نورروززاده

شرکت کار خاتجات مقدم (سهامی عام) به شماره ثبت ۱۳۲۷۵۴۵ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۰۰۰۶۲۰
آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی سالانه
بدینوسیله از کلیه صاحبان سهام شرکت توسعه ساختمانی نم (سهامی خاص) که رأس ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۹ در نشانی تهران: میدان بهارستان، خیابان مجاهدین اسلام، جنب تالار بزرگ کهر، پلاک ۲۰، طبقه همکف، (سان اجتماعات) منعقد می‌گردد حضور به هم رسانند.
دستور جلسه:
۱- استماع گزارش هیات مدیره و حسابرس و بازرس قانونی برای عملکرد سال مالی منتهی به ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۲- بررسی و تصویب صورت‌های مالی عملکرد سال مالی منتهی به ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۳- انتخاب حسابرس و بسازرس قانونی اصلی و علی‌البدل شرکت برای سال مالی ۱۳۹۸
۴- انتخاب اعضای هیات مدیره
۵- تعیین حق حضور اعضای غیر موظف هیات مدیره،
۸- انتخاب حسابرس و بازرس قانونی و بازرس علی‌البدل.
۹- تعیین حق از-حجم حسابرس و بازرس.
۱۰- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار برای آگهی‌های شرکت.
هیات مدیره شرکت کار خاتجات مقدم (سهامی عام)

"آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالانه شرکت توسعه ساختمانی نم (سهامی خاص) به شماره ثبت ۳۳۳۲۹۹۹ و شناسه ملی ۱۰۱۰۳۷۵۸۱۰"
بدینوسیله از کلیه سهامداران و با نمایندگان قانونی آن‌ها دعوت به عمل می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی سالانه شرکت توسعه ساختمانی نم (سهامی خاص) که رأس ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۹ در نشانی تهران: میدان بهارستان، خیابان مجاهدین اسلام، جنب تالار بزرگ کهر، پلاک ۲۰، طبقه همکف، (سان اجتماعات) منعقد می‌گردد حضور به هم رسانند.
دستور جلسه:
۱- قرائت و استماع گزارش فعالیت و وضع عمومی شرکت و گزارش حسابرس و بازرس قانونی در خصوص عملکرد سال مالی منتهی به ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۲- بررسی و تصمیم‌گیری در خصوص سود و زیان و صورت‌های مالی منتهی به ۱۳۹۷/۱۲/۲۹
۳- رسیدگی و تصمیم‌گیری در خصوص معاملات موضوع ماده ۱۲۹ (لایحه اصلاحی قسمتی از قانون تجارت)
۴- اتخاذ تصمیم در خصوص تقسیم سود و تعیین میزان آن
۵- تعیین پاداش اعضای هیات مدیره.
۶- انتخاب اعضای هیات مدیره.
۷- تعیین حق حضور اعضای غیر موظف هیات مدیره.
۸- انتخاب حسابرس و بازرس قانونی و بازرس علی‌البدل.
۹- تعیین حق از-حجم حسابرس و بازرس.
۱۰- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار برای آگهی‌های شرکت.
هیات مدیره شرکت توسعه ساختمانی نم (سهامی خاص) (هیات مدیره)

هوالباقی
باتشکر از مراجع عظام، علمای اعلام و طلاب حوزه‌های علمیه و عموم دوستان و آشنایان که در مراسم ارتحال آن‌عالیقدرقدر شرکت نمودند به اطلاع می‌رساند

مجلس بزرگداشت اولین سالگرد ارتحال **حضرت آیت‌الله‌العظمی حاج میرزا محسن دوزدوزانی(قدس سره)** روز پنجشنبه مورخ ۹۸/۴/۱۳ روز پنجشنبه مورخ ۹۸/۴/۱۳ بعداز نماز مغرب وعشاء در مسجدالغدیر واقع در بلوار الغدیر قم منعقد می‌گردد. ضمناً مراسم ترحیم بانوان نیز همزمان در همان محل مسجدالغدیر برقرار می‌باشد.

تسلیت همکار ارجمند جناب آقای علی کاوری به‌ناهیات تأسفد و تأثر درگذشت پدر بزرگوار تان را به شما و خانواده گرامیتان تسلیت عرض می‌نمایم. سازمان شهرستان‌ها ـ سرویس اخبار شهرستان‌های روزنامه اطلاعات

خانواده محترم استاد پرفسور حمید رحمت درگذشت شادروان پرفسور حمید رحمت را به شما خانواده محترم و جامعه پزشکی تسلیت عرض می‌نمایم. دکتر حسین آئینه‌چی

استادید گرمی جنابان دکتر محمد، دکتر حمید و دکتر مجید ابریشمی درگذشت مادر گرامیتان را به شما و خانواده‌های محترمتان تسلیت عرض می‌نمایم. دکتر احمد جوادیان و بانو دکتر محمد، دکتر حمید و دکتر مجید ابریشمی

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق‌العاده شرکت سازندهای فلزی شهر یار (سهامی خاص) به شماره ثبت ۲۱۸۸۰۲ و شناسه ملی ۱۰۱۰۲۶۰۱۲۷۲
دعوت‌به‌عمل‌می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی فوق‌العاده روز شنبه مورخ ۹۸/۴/۲۳ در محل کارخانه شهر یار واقع در تهران - خیابان محمودیه - کوچه تیر - پلاک ۱ تشکیل می‌گردد حضور به‌هم‌رسانند.
دستور جلسه:
۱- استماع گزارش‌های هیئت مدیره و بازرس قانونی
۲- تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان عملکرد سال ۱۳۹۷
۳- انتخاب بازرسان و حسابرس
۴- انتخاب هیئت مدیره و هیئت مدیره
دستور جلسه:
- تغییر آدرس قانونی شرکت

آگهی دعوت سهامداران شرکت به تشکیل مجمع عمومی عادی سالانه شرکت فنی و مهندسی طرح بازاری (سهامی خاص) به شماره ثبت ۵۵۶۴۲ و شناسه ملی ۱۰۱۰۱۰۰۷۵۸۰
بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت دعوت می‌شود تا در جلسه مجمع عمومی عادی سالانه که در ساعت ۱۰ صبح مورخ ۹۸/۴/۲۶ در آدرس تهران - خیابان شهید قندی- خیابان بازمه- کوچه‌ششم- پلاک ۲ کدپستی ۱۵۵۴۸۱۱۳ تلفن: ۸۸۷۵۰۱۹۳ و ۸۸۷۵۰۱۹۳ تشکیل می‌گردد حضور به هم رسانند.
دستور جلسه:
۱- تصویب ترازنامه
۲- انتخاب بازرسمین
۳- انتخاب اعضای هیئت مدیره
۴- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالانه شرکت گنج صنعتی امیدستان (سهامی خاص) ثبت‌شده به شماره ۶۹۱۴۹۵ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۸۹۱۵۶
بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت گنج صنعتی امید ستمان (سهامی خاص) و با نمایندگان قانونی آنها دعوت می‌شود تا در جلسه مجمع عمومی عادی سالانه شرکت که در روز شنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۹ رأس ساعت ۹:۰۰ صبح در محل قانونی شرکت واقع در تهران، خیابان دکتر بهبهشتی، شماره ۱۸۱ تشکیل می‌گردد حضور بهم رسانند.
دستور جلسه:
۱- استماع گزارش هیأت مدیره و گزارش بازرس قانونی
۲- بررسی و تصویب ترازنامه و حساب سود و زیان سال مالی ۱۳۹۷
۳- انتخاب حسابرس و بازرسمین اصلی و علی‌البدل
۴- انتخاب اعضای هیات مدیره
۵- تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت
۶- سایر موارد قانونی

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالانه شرکت خدمات ورزشی و آموزشی دانش (سهامی خاص) به شماره ثبت ۱۴۱۰۱۴۳۸۳۵ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۱۴۳۸۳۵
بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم با نمایندگان قانونی آنها دعوت می‌نماید تا در جلسه مجمع عمومی عادی سالانه این شرکت که رأس ساعت ۱۰ صبح روز پنج‌شنبه مورخ ۱۳۹۸/۴/۲۷ در محل شرکت واقع در کر،ج خیابان شهیدبهشتی، خیابان چهارم‌دست،جنب شورای اسلامی شهر کر،ج،مجمع ورزشی دانش، کدپستی ۵۷۴۹۵۷۴۳۱۳۹۹ برگزار می‌گردد، حضور به هم رسانند.

دستور جلسه:

۱- استماع گزارش هیأت‌مدیره و گزارش بازرس قانونی

۲- بررسی و تصویب صورت‌های مالی منتهی به ۱۳۹۷/۱۲/۲۹.

۳- انتخاب بازرسان اصلی و علی‌البدل برای سال مالی ۱۳۹۸.

۴- انتخاب اعضای هیات مدیره و تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۵- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی می‌باشد.

۶- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی سالانه می‌باشد.

۷- تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۸- تعیین حق از-حجم حسابرس و بازرس.

۹- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۱۰- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۱۱- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۱۲- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۱۳- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۱۴- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۱۵- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۱۶- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۱۷- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۱۸- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۱۹- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۲۰- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۲۱- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۲۲- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۲۳- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۲۴- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۲۵- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۲۶- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۲۷- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۲۸- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۲۹- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۳۰- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۳۱- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.

۳۲- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های شرکت.</

ب امتیاز: شرکت ایر انچاپ (مؤسسہ اطلاعات)

مسئول: سید محمود علی
اب: علی ضیا خان

ی: تهران - بلوار میرداماد - خیابان مصدق جنوبی (نفت سابق)

محمد جواد سالمی پاریزی
یادبود مدرسه پاریز
۴-۵

بزرگداشت استاد منوچهر صدوقی سها
مشعلدار صدوق
۶

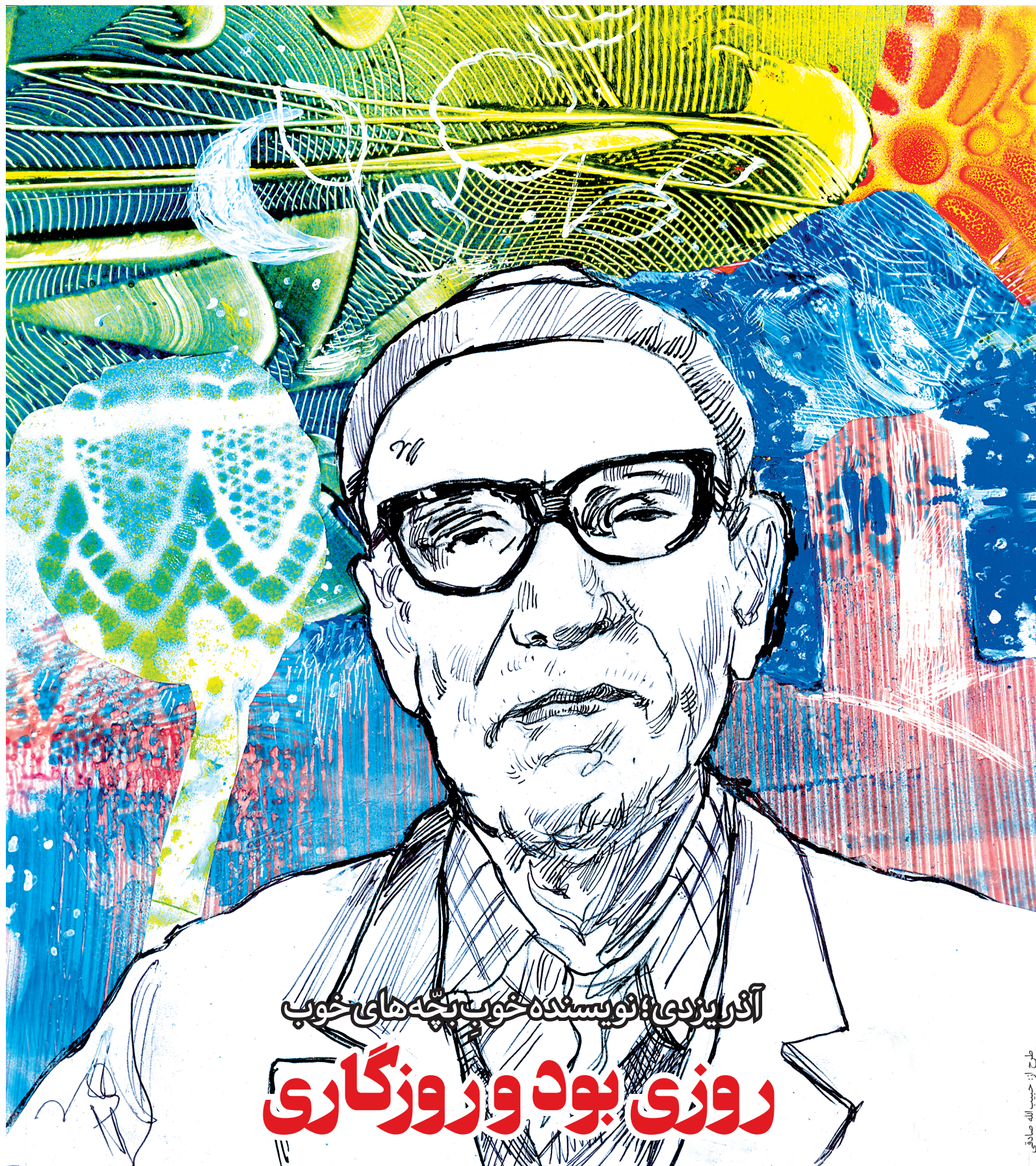

به قلم استاد دکتر احمد مهدوی دامغانی
آثار علامه محمد قزوینی
۳

ضمیمه فرهنگی روزنامه اطلاعات

چهارشنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۸ - سال نودوسوم - شماره ۲۷۳۱۹

آذربایندی: نویسنده خوب بچه‌های خوب
روزی بود و روزگاری

قلم‌انداز

نفت و فرهنگ

آری، آنچه امروز، هر روز شاهد آن هستیم، در گذشته در مواردی روی می‌داد و پیش می‌آمد که آتشی در بین بود و آتش‌سوزی روی می‌داد و از آن رو که انسانها تمام یا غالب کرده‌های خویش بر اساس عقل و ذهن انجام می‌دهند و رفتارهای خویش را به ذهن و خرد و تعقل مستند می‌کنند، به سهولت می‌توان از ذهن‌های مشتعل سخن گفت: ذهن‌هایی که در خود شعله‌ورند و نمی‌دانند. در خود شعله‌ورند و بجای خاموش شدن، شعله‌ورتر می‌شوند. ذهن‌هایی که هر تلاشی برای خاموش شدن، بر دامنه آتشفشان اضافه می‌کند و ذهن‌هایی که نمادی از آتشند، هم برای خود، هم برای دیگران. این ذهن‌ها را باید دانست و شناخت و بیشتر هم باید شناخت.

پرسش اصلی این است به فرض وجود و قبول استعداد، آیا حافظ و سعدی، در جایی غیر از شیراز هم می‌توانستند به این حد از بلوغ فرهنگی و ادبی برسند؟ جواب هیچ یک از این پرسش با قطعیت و حتمیت همراه نیست. گذشته از اتهامات اصل بحث، پاسخ هر یک از پرسش‌ها با صدها اما و اگر همراه است که رسیدن به نتیجه‌ای مشخص را به حوالی محال می‌برد. کسی به درستی نمی‌داند که چرا شیراز قرن هفتم دو چهره جاودانی به عالم ارزانی داشته اما فی المثل تبریز و یزد چنین توفیقی نداشته است.

سؤال مهمتر این است که چرا مازندران و خطه شمال ایران در آن دوره و حتی در ادوار بعدی چنین شاعرانی را تحویل فرهنگ نداده است؟ بایداده باید پذیرفت که به سرانجام رساندن این بحث‌ها، مافوق طاقت بشری است. بنابراین، با چیدن دامنه بحث، می‌رسیم به این نتیجه تا حدی قابل قبول که: در نشو و نما و پدیداری و اوج و ظهور و تبلور سعدی و حافظ - و هر شاعر دیگری در هر شهر و هر خطه‌ای - نقشی را نیز به چاه آب و باد و باران آن شهر هم باید قائل شد.

نتیجه‌گیری جز این نخواهد بود که: آری، از هر چاه آبی، فرهنگی بیرون آمده است که نتایج و حاصل و محصول خودش را داشته و در رود زمان جریان یافته است و این جریان تا امروز همچنان در تداوم بوده است.

حالا به بخش بعدی بحث می‌رسیم: چاه‌های نفت و ملاحظه نقش و تأثیر آن در فرهنگ. می‌دانیم که نفت، در کسوت خام آن، ماده‌ای قدیمی است و در تمدنهایی مثل تمدن بین‌النهرین و ایران، ریشه به ادواری بسیار کهن می‌رساند. انسانهای گذشته، نفت را می‌شناخته‌اند و از آن استفاده‌های مختلف می‌کرده‌اند، هر چند به صورت محدود و محدود. اگر از این تاریخچه کهن عبور کنیم، تاریخ جدید نفت به حدود یک قرن قبل می‌رسد که با وارد شدن نفت به مصارف عمده سوختی و صنعتی، پای چاه‌های عمیق و بزرگ به متن و میانه زندگی کشورهای نفت‌خیز و مشتریان صنعتی می‌رسد و در کمتر از چند دهه، جهان عملاً به نفت گره می‌خورد.

بعد از این تاریخ، چاه‌های نفت به یکی از اصلی‌ترین نقطه‌های زندگی انسانهای شرق و غرب تبدیل می‌شود و چرخه‌های عظیم شناخت و استخراج، تولید و تصفیه و استحصال و در ادامه شبکه‌های عظیم خرید و فروش و دیگر مسائل تولید و پدید آوردن محصولات مختلف را پدید می‌آورد که لازمه اطلاع دقیق از آنها، مراجعه به کتابهای فنی و دقیق و مفصل است. کوتاه سخن اینکه: به ناگاه، چاه‌های نفت سر از زندگی کشورهای خاورمیانه می‌آورد و برای اولین بار در تاریخ، ارتباط شرق و غرب، این بار نه از خلال حمله و هجوم و قتل و غارت و دفاع و کشت و کشتار که از طریق نفت صورت می‌گیرد و چاه‌های نفتی بدل به آردگاه‌هایی می‌شود که هیچ یک از مسائل مربوط به آن، خالی از گونه‌ای جنگ و تصاحب نبوده است.

از آن رو که نمی‌شد چاه را از جا کند و برد، یا نمی‌شد سرش را کج کرد، بنابراین، مناسباتی دیگر صورت گرفت که اگر قرار باشد روزی تاریخ جدید شرق و غرب در ادامه جنگ‌های صلیبی به درستی نوشته شود، باید سرنوشت ویژه هریک از چاه‌های نفت را هم به درستی مورد بررسی قرار داد. با توجه به اینکه این مسئله اصالتاً از مجال و حوصله این نوشته خارج است، این سخن را به اهلش وامی‌گذاریم و به پرسش اصلی این نوشتار برمی‌گردیم: نفت و فرهنگ.

معرفی کتابی به گردآوری و ویرایش جعفر آقایانی چاوشی

پژوهش‌نمایی در نجوم، اختفیزیک و کیهان‌شناسی در ایران معاصر

● شهرام تقی‌زاده انصاری

«پژوهش‌نمایی در نجوم، اختفیزیک و کیهان‌شناسی در ایران معاصر» از آثار آقای دکتر جعفر آقایانی چاوشی است که به تازگی روانه بازار نشر شده و منتشر شده است.

کتاب شامل دو مقدمه از دکتر مهدی گلشنی و دکتر چاوشی از اساتید دانشگاه صنعتی شریف و ۳۵ مقاله علمی گوناگون در زمینه علوم اسلامی، اختفیزیک و کیهان‌شناسی در ۶۵۰ صفحه به فارسی و زبان‌های خارجی است که توسط اساتید ایرانی در دانشگاه‌های ایران و خارج از کشور تحقیق و نوشته شده است و طیف وسیعی از مطالب کیهان‌شناسی معاصر را در بر دارد.

کتاب دارای طراحی‌های ریاضی و فیزیک و عکس‌های بسیار جالب بوده که توسط آقای دکتر جعفر آقایانی چاوشی گردآوری و ویرایش شده و با کوشش نشر «رمز» و موسسه انتشارات علمی دانشگاه صنعتی شریف به چاپ رسیده است.

لازم به اشارت است که چون قبل از انقلاب اسلامی توجه چندانی به تحقیقات علمی و فنی به‌ویژه در رشته نجوم و کیهان‌شناسی نمی‌شد، محققین و فارغ‌التحصیلان ما برای ادامه تحصیل و تحقیق به خارج می‌رفتند و بعد هم آنجا می‌ماندند، ولی بعد از انقلاب اسلامی در ایران، به خاطر رشد وسیع دانشگاه‌ها و حوزه‌های گوناگون و انگیزه جدید، اساتید در ایران بیشتر در این حوزه‌های علمی به خصوص نجوم و کیهان‌شناسی مشغول فعالیت و تحقیق شدند و آثار علمی بسیاری از خود به جای گذاشتند که تا اندازه‌ای برای اساتید و پژوهشگران اختفیزیک چشمگیر نبود.

تا اینکه آقای دکتر جعفر آقایانی چاوشی که از اساتید متخصص پرکار تاریخ علم هستند به فکر گردآوری و انتشار این مقالات از سراسر دانشگاه‌های ایران افتادند و آن را تازگی به چاپ رساندند تا اساتید ایرانی از کارهای یکدیگر در زمینه فوق آگاه شوند و دانشجویان نیز بتوانند از این مقالات برای تحقیق و پژوهش استفاده کنند.

مقاله ۱ (خلقت از دیدگاه اندیشمندان مسلمان و کیهان‌شناسی جدید)

دکتر مهدی گلشنی

۱- خلقت از دیدگاه قرآن و سنت اسلامی - خداوند خالق همه چیز است:

«قل الله خالق کل شیء و هو الواحد القهار رعد، ۱۶)؛ بگو خداوند نه تنها خالق جهان است، بلکه نگهدارنده آن نیز هست». قرآن اشاره به تعدد جهان‌ها می‌کند (الحمد لله رب العالمین، سپاس خداوندی را که پروردگار جهانیان است، فاتحه ۲). خداوند انسان‌ها را به اندیشه درباره خلقت جهان توصیه کرده است: «آیا نپندیشیده‌اند که خداوند چگونه آفرینش را آغاز کرد و بعد بازش می‌گرداند، عنکبوت ۱۹»

۲- متکلمان مسلمان - قدما فکر می‌کردند که جهان حادث زمانی است... آنها قدیم‌بودن را منحصر به خدا می‌دانستند و چیزهای دیگر را حادث زمانی می‌پنداشتند. بنابراین زمان باید مسبوق به عدم باشد یعنی اعتقاد داشتند که نوعی امتداد موهوم وجود دارد.

۳- فلاسفه مسلمان - فارابی و ابن‌سینا عقیده دارند که جهان آغاز زمانی نداشته است یعنی قدیم است و ملزومات آن هم عبارت است از: آغاز زمانی داشتن جهان مستلزم این است که خداوند فقط برای آفرینش جهان لازم باشد و نه نگهداری آن، دیگر آنکه مستلزم تغییر در ذات خداوندی است، که البته خدا تغییرپذیر نیست و ...

۴- عرفای مسلمان - آنها عقیده دارند که جهان در هر لحظه خلق می‌شود؛ یعنی جهان در هر لحظه نابود و خلق می‌شود یعنی خلقت مدام در جریان است. مولوی می‌گوید:

پس تو را هر لحظه مرگ و رجعتی است

مصطفی فرمود دنیا ساعتی است

هر نفس نو می‌شود دنیا و ما

بی‌خبر از نو شدن اندر بقا

عمر همچون جوی نو نو می‌رسد

مستمری می‌نماید در جسد

۵- ملاصدرا - ملاصدرا حرکت جوهری را مطرح کرده است. فلاسفه

قبلی حرکت را به بعضی از اعراض محدود کرده بودند و منکر حرکت در مقوله جوهر بودند.

ملاصدرا گفت که تغییر در اعراض مستلزم تغییر در جوهری است که این اعراض به آن تعلق دارند زیرا اعراض وجودی مستقل از جوهر ندارند. ملاصدرا عقیده دارد که هر موجودی در هر لحظه مجدداً خلق می‌شود.

او حدوث زمانی متکلمان را می‌پذیرد ولی برخلاف آنها حدوث زمانی را محدود به زمانی خاص در گذشته نمی‌کند، بلکه معتقد است که بطور پیوسته خلق مداوم داریم. پس طبق نظر فلاسفه مسلمانان در حالیکه هیچ چیزی ابدی نیست، مبدایی برای زمان نیست.

به قلم استاد دکتر احمد مهدوی دامغانی / ۴

آثار علامہ قزوینی

■ علامه قزوینی

در اوایل دهه پنجاه شمسی (هفتاد میلادی) از خاتم که ایتالیایی الاصل بود در یک خانه سالمندان در نزدیکی های رم بستری بوده‌اند و یکی از دخترهای میرزا احمدخان مدتی برای عیادت از او و کمک به آن مادر و دختر به رم سفر کرده و چندی در آنجا مانده است و بعداً از فوت رزا خانم اطلاع یافته‌اند ولی از سوزان خانم خبری ندارند و به هر حال مرحوم علامه قزوینی به قول «تساب»‌ها باعلاق است و آثار قلم شریفش به تفجیل بخش وجود نازنین و پربرت اوست و شاید اینده چشمه زاینده تحقیقات او همواره مرجع و مستند اند فضل است که :

آن آثارنا تدل علیها
فانظروا بعدنا الی الاثر
فی الواقع قزوینی یا فروز انرفی یا تقی زاده یا دهخدا
یا مینوی به فرض که فرزندان پسرى هر چند هم متعدد
مى داشتند چقدر آن پسران مى توانستند در جاوید ماندن
نام پدر خود موثر باشند؟ بدیهى است که هیچ هیچ
زیرا آن بزرگمردان در حیات خود به قله افتخار برآمده
بووند و خدمات عظیمى را که انجام داده بووند، نام آنها
را همواره جاوید و درخشان نگه مى داشت. لایخفى از
همسر اول و انگلیسى مرحوم مینوی پسرى باقى مانده
است که به قول مرحوم کریم خان زند «سى خودش
مى گردد و سى خودش مى خورد» و به یاد «دمجى»
گاه شربت آب زلالى، سر مى کشد!!

بحث در این باره اطباء بی وجهی است ولی مسلم است که تاکنون کسی نتوانسته است بر جهانگشای جونی، چهار مقاله، مرزبان نامه، المعجم، شد الاذرار، تذکره الاولیاء - و جلد اخیر تفسیر الباقوتراح را که به همت و زحمت مرحوم قزوینی احیاء شده است، چیزی بیفزاید و یا از آن چیزی بکاهد.

الا به قول طلبه‌ها «اما شذ و ندر» که آن هم از باب اثبات فرمایش امام شافعی است که «ابی الله الا ان یصح کتابه» اما به عقیده من ناچیز مهم ترین اثر قزوینی همان یادداشتهای اوست «جامع الشتات» و «دائر المعارف» ادب سنتی ایران اسلامی و «کل الصید فی جوف الفراء»ی مباحث ادبی و تاریخی است. اگر جناب ایرج افشار باسعه صدر و حسن ظن و تسامح خاص خود مطالعه و فهم آن یادداشته‌ها را مساوی با یک دوره تحصیل در دانشکده ادبیات شناخته است - که ان شاءالله مرادش تا پایان دوره دکتری و نیل به درجه دکترا بوده است نه فقط دوره لیسانس - بنده عرض می‌کنم مطالعه و خواندن درست و فهم اکثر آن یادداشته‌ها بیخشدی بیخشدی «گاو نرمی خواهد و مرد کهن».

بلی و بلی، دود چراغ خوردن و اجتهد ادبی حاصل کردن مهتر از «دوره دین»!... و خدا کند فراوان باشند کسانی که به یادداشتهای قزوینی مراجعه دارند و بدان استناد می‌کنند و خدای متعال ایرج افشار عزیز را که متصدی طبع آن یادداشتهای قزوینی مراجعه دارند و بدان استناد می‌کنند و خدای متعال ایرج افشار عزیز را که متصدی طبع آن یادداشتهای قزوینی مراجعه دارند و کشیده است، سلامت و شادکام بدارد و مرحومان علامه والامقام عظیم‌الشان مجهول‌القدر سید حسن تقی‌زاده و دکتر علی اکبر سیاسی و مجتبی مینوی و دکتر خاوری و دکتر صفای تازه گذشته عزیز شریف و محمدتقی دانش‌پژوه و دکتر عباس زریاب خویی و دکتر جبین محبوبی اردکانی که جناب ایرج افشار در ص ۳۵ مقدمه چاپ دوم یادداشتهای زیر عنوان «چند کلمه دیگر» اهمیت کار مرحومان تقی‌زاده و سیاسی و کوشش و پایمردی بقیه را یادآوری فرموده و آنان را ستوده است در پناه رحمت و مغفرت خود قرارداد و وجود شریف آقایی که نام عزیزشان در ص ۳۶ آمده است سلامت بدارد.

حسن اعتقاد مرحوم قزوینی به دیانت اسلام و
تعصب او در مذهب شیعه و دبستگی او به مولی الموالی
مرتضی علم، - صلوات الله علیه -

■ دکتړ مهدي دامغانی

أنصاری - قدس سره - و تفسیر أبوالفتح رازی ارجاع
 می دهد و استناد می کند.

یا در ص ۱/۲۰ دربارهٔ شیخ محمد عبده مصری
فرموده: شیخ محمد عبده اشد بر شیعه بوده از ابن
تییمیه، پس باید گذاشت - تاریخ الاستاذ الإمام شیخ
محمد عبده - رد و گم شود. این که مرد منافق ... یا
در ص ۲/۳۰۹ که مطالبی درباره ... و عدی مرقوم
فرموده است والعاقل یکفیه الإشارة، یا در صفحه
۳/۱۶۴ که دربارهٔ شاعر شیعه «عنونی» تحقیق بلغی
فرموده است و در خلال چهار صفحه مندرجات راجع
به ابن مطلب تجلیات تشیع خالص او آشکار است. و
یا آنچه در ص ۳/۷۶۰ در تقبیح حواجه نظام الملک و
سعی او بر کشتن عمید الملک کندی شیعه مرقوم
فرموده است.

و یا آنچه ۳/۷۶۱ در باب صحت و مسلمت انتساب کتاب مستطاب نهج البلاغه به حضرت امیر - صلوات الله علیه - مرقوم فرموده و در ضمن آن می نویسد: ... واهی بودن حرف ذهبی و امثال او که این خطب تألیف سید رضی (رض) است و از قرارى که این اواخر شنیدیم بعضی از مستشرقین مثلاً ماسینیون هم همین عقیده را - لابد به تبع آن اشخاص متعصب و لا شعورانه اختیار کرده است. (مرحوم قزوینی به این ماسینیون - که بر خى کم بهره گان در ادب عرب و دست خالیان از معارف واقعی اسلام و تشیع خیلی - لى به لایى او می گذارند» و از شرفیابى های خودشان به حضور حضرت ش «پشت چشم نازک می کنند.

خیلی حُسن ظَنُّ!!! بلینغ!!! عمیقی دارد، رجوع فرمایید به نامه‌های قزوینی، تقی‌زاده چاپ جناب ابرج (افشار). (این مطالب را که ملاحظه فرمودید همه شاهد صادق و برهان صحت موضوع است، و مدعی و صریح در فریفت و محبت او به حضرت امیر - صلوات‌الله علیه - و دلپستگی‌اش به مفاخر و معالم شیعه است که بنده ضمن مطالعه یادداشت‌های قزوینی آن را در پشت مجلدات آن ضبط کرده‌ام و نظایر فراوان دارد.

اما یک داستان را هم اگر چه بعد از آنکه آن را در حضور خود مرحوم قزوینی به اصرار مرحوم آقا مرتضی مدرسۃ چهاردهی از مرحوم استاد عباس اقبال شنیدم و بعدها هم آن را در جایی (کجا؟) خوانده‌ام، خاتمه این بحث قرار می‌دهم که «خاتمه مسک» باشد و آن اینکه لایه هسن و سالهای من بنده از مرحوم محمدحسین اسدی صاحب کتابفروشی بهارستان در میدان بهارستان، بادشاز می‌آید.

این آقای اسدی که در سال ۱۳۳۵ از کربلا به ایران مهاجرت کرده بود، در اوایل در راهرو وزیر پلکانی

قطع نظر از آنچه در خلال جلسات متعددی که شرف حضور در آن را در منزل مرحوم قزوینی یافتیم و مکرر و مکرر تقید و پای بندی خود را به معتقادات دینی و رسوم متداول و معقول مذهبی در آن مذاکرات با حرارت مخصوص بیان می فرمود در خلال نامه هایش به مرحوم تقی زاده (چاپ جناب ایرج افشار) و جای جای یادداشتها و تعلیقات نفیس او بر کتبی که به همت و زحمت و تحقیق او به چاپ رسیده است و در تضاعیف ۱۰ جلد یادداشت های قزوینی حسن اعتقاد اسلامی و دل بستگی شدید او به تشیع و محبت به اهل البیت - سلام الله علیهم اجمعین - مشهود مبرهن است و در این مقاله مجال استقراء و استقصاء آن موارد نیست ولی به طور نمونه ملاحظه فرماید ص ۲۱۲۷ (۸ج) یادداشتها که می فرماید، درباره «هارتویک در نبروگ» مستشرق معروف طابع کتاب الفخری ابن طقطقی ... و هر چه طابع دوم الفخری در نبروگ در دیباچه فرانسوی در خصوص تاریخ تولد او و تاریخ قتل مظنون پدر او تاج الدین مذکور و سایر جزئیات و تفصیلات گفته به کلی و به کلی بی اصل و یاز اختراعات و اکاذیب و موضوعات (یعنی محجولات: مهدوی) اوست که مثل ابهریره صریحا و واضحا در کمال وقاحت جعل اخبار و مطالبی می کند که «ما انزل الله بها من السلطان» اصلا و ابدا از اصل و بن دروغ است ... و احتمال بسیار بسیار قوی می دهم که اغلب این «معلومات» اگر همه نباشد از اختراعات و موضوعات خود آن متقلب وضاع حجتا، ابهریره ثانی است» (ص ۲۱۲۸-۲۱۲۷).

اهل اصطلاح می‌دانند که فقط یک شیعه علوی متعصب (و بلکه به قول آن مدعی اسلام‌شناسی، شیعه صفوی) با چنین اوصاف و القابی از ابوهریره که به اعتقاد اهل سنت از اعظم صحابه و از رواه مؤثق حدیث شریف نبوی است نام می‌برد و یاد می‌کند، یاد رص ۷/۱۸۹ که از خطیب بغدادی مؤلف تاریخ بغداد و محدث مشهور و یکی از ارکان شافعیه است به مناسبتی بی ادبی و تحرواً بر شیعه این چنین یاد می‌فرماید:

«خطیب بغدادی علیه ما علیه ... در خبری لایذ
دروغ و بهتان برای ارغام شیعه نقل کرده است از یک
احمقی موسوم به ابوجعفر حضره - نکره‌ای از نکرات
و مجهولی از مجاهلیں...» غیر از شیعهٔ مخلص مولی
کس دیگری چنین دربارهٔ خطیب بغدادی واقعا علیه
ما علیه می‌نویسد؟

یادر ص ۷/۱۹۷۹ اعتقاد خود را درباره «ولایت بر
نکاح» عیناً مطابق فتاوی فقهای شیعه نقل می‌فرماید
و به کتابهای شریع‌الاسلام و ارشاد و مکاسب شیخ

در ساختمانی در خیابان فردوسی (تقریباً جنب همان ساختمانی که لانهٔ فساد یعنی حزب ملعنت مالٔ مفسدت احوال توده در آن مستقر بود) بساط کتاب‌فروشی خود را دایر کرده بود و آن زمان آن مرحوم زودتر از هر کتاب‌فروش دیگر کتابهای تازه چاپ شده در کشورهای عربی را به ایران وارد می‌کرد.

روزی در سال ۱۳۳۶ بنده که از اولین مشتریهای او بودم و آن خدایامرز با بنده بی بضاعت اگر در قیمت کتابها مختصر «شتاقلی»! می کرد، در عوض می پذیرفت که من بنده قیمت آن را به اقساط به او بپردازم و خدای بیمارزاد که چه کتابهای نفیسی از او به همین نحو خریدم که اکنون به بسیاری از آن دسترسی ندارم. یاری یک عصر پنج شنبه ای که به او سر زدم، چند کتاب تازه و از جمله دو جلد امراءالبیان محمد کردعلی ادیب مشهور سوریه ای و رئیس مجمع علمی عربی دمشق را به من عرضه فرمود و من بنده از خدا خواسته فوراً آن را خریدم و به او بپردازم.

فردای آن روز که خدمت مرحوم قزوینی رسید، پیش از من مرحوم آقا مرتضی مدرسی چهاردهی آنجا شرفیاب بود و من بغل دست او نشستم، سه چهار نفر دیگر هم آمدند. در این بین مرحوم قزوینی متوجه کتابهایی که در دست داشتند شد و فرمود: آنها چه کتابهایی است؟ عرض کردم: قربان، امرا، البیان، کدمل، است که به تازگی از چاپ درآمده است.

ناگاهان یک نوع بی‌رغبتی و حالت تحقیر ماننددی در قیافهٔ نجیب معصوم او پیدا شد؛ ولی چیزی نگفت و رویش را به طرف یکی دیگر از آقایان حاضر فرمود و شروع به صحبت کرد. من متوجه شدم که آقا مرتضی مدرسی‌هی پایش را به پای من می‌زند ولی ملتفت مطلب خاصی نشدم تا آنکه فرمایش قزوینی با آن آقا خاتمه یافت.

مرحوم آقا مرتضی خطاب به قزوینی عرض کرد: قربان معلوم می‌شود این جوان از آنچه میان حضرت عالی و کردعلی گذشته است، اطلاعی ندارد و مرحوم قزوینی در مقام تأیید سخن او و شاید استمالت و تلافی از من بنده، با یک قهقهه طولانی فردم این پدر سوخته از ناصب و خوارج «الفساء و عمان» دشمنی‌اش با شیعه و حضرت امیر بیشتر است.

در این بین مرحوم اقبال وارد شد. آقا مرتضی مدرس به ایشان عرض کرد جناب آقای اقبال بفرمایید، یک بار دیگر داستان کردعلی را در پاریس نقل فرمایید، چون این هموهی که از آن داستان اطلاعی ندارد، برای خوش خدمتی!! امروز ابراء‌الالبان کردعلی را با خودش اینجا آورده که به حضور آقا نشان بدهد (و اشاره به کتابها که در دستم بود کرد).

اقبال فرمود: خوب شما که آن راز من شنیده‌اید، خودتان بازگو کنید و آقای مدرسی گفت: قربان «تیمم باطل است آنجا که آب است»، لطف بفرمایید خودتان نقل کنید. آن وقت مرحوم اقبال که سال ۱۹۳۳ تا ۱۹۳۴ (تردیزد از بنده که مهدوی هشتم می‌باشد) یکی از همان سالهای اول دهه سی این کردعلی به پاریس آمد و عربها خلیه مقدم او را گرم داشتند.

حضرت آقا قزوینی هم در...؟ از او دیدن فرمودند و بنده هم (یعنی اقبال) در ملازمت‌شان بودم. ساعتی نشستیم و مذاکراتی رد و بدل شد و برخاستیم. وقتی دخا حافظی او به حضرت آقای قزوینی عرض کرد که فلان ساعت در فلان روز نباست در کلّ دو فرانس یا سورین (باز هم تردید از مهدوی است که به پادداشتهای خود دسترس ندارد) سخنرا می‌دارم، امیدوارم حضرت عالی را در آنجا زیارت کنم.

حضرت آقای قزوینی هم خواه ناخواه مأخوذ به حیا شدند و پذیرفتند که آنجا تشریف ببرند. موضوع سخن او هم تاریخ اسلام در قرن اول هجری و تحلیل بعضی وقایع آن دوران بود. در روز مقرر بنده خدمت حضرت آقای قزوینی رسیدم که در التزامشان به محل سخنرانی برویم و رفتیم.

ادامه دارد

● محمدجواد سالمی‌پاریزی

روز آخر، آقای مدیر کل به فکر دین مدرسه ده افتاد، گفتم که تابستان بود و مدرسه تعطیل و طبعاً شاگردی در کار نبود، اما به هرحال انجام بازرسی که دین دفتر کلاس و دو سه تا نقشه به دیوار کوبیده شده بود می بایستی انجام شود. مدیر کل وزارت و رئیس کل معارف کرمان و مدیر کل مدرسه پاریز و مضافات «به‌قول آقای حائری» به راه افتادند. فرش مدرسه جلوتر دوید و در مدرسه را گشود، ساینر هم پشت سرهم رسیدند و از همان لحظه ورود مدیر کل پا به اتاق ها گذاشت، کلاس ها پالکل تاریک بود، تخته سیاه با همه سفیدی اش اصلاً دیده نمی شد!

اتاق ها که راه کلی و دود خورده آن هم دوده چند ساله هیزم تر!، نه پنجره نه روزنه ای و نه شیشه، مهتر از همه، همه درهای چوبی که بر اثر باران و رطوبت زیاد کوهستان همه پیچ و تاب خورده بودند، مدیر کل در کلاس ها و اتاق های پراکنده می گشت و از حیاط و در و دیوار خرده می گرفت و پدرم همه جا جواب می داد که خانه آجاره‌ای در کوهستان به هر حال بهتر از این نمی شود» خلاصه کتب استاد نوشته است که به لحاظ اینکه حیوانی در دفتر مدیر لانه کرده بود و تازه وضع حمل کرده با اشاره فرش، مرحوم پدرم مدیر کل را به طریقی از بازدید دفتر منصرف کرد و در ادامه راه و درین صحبت هایی که می شد.

قرار براین شد که مرحوم حاج آخوند زمینی را تهیه کند و آقای مدیر کل هم اعتبار آن را تأمین نماید، الباقی مطلب را در این خصوص از نوشته دیگری از استاد استفاده کنم، ایشان نوشته است که «بالفاصله از کرمان حواله ۹۰۰ تومان اعتبار ساخت مدرسه پاریز صادر شد و بوجه ای که برای ساختمان مدرسه پاریز حواله شده بود خطاب به متولی موقوفات خواجه کریم الدین پاریزی در سیرجان بود و مرحوم دکتر خواجه حسین دسته دسته خرها را بار گندم کرد و فرسناد پاریز و فروختن به کارگران دادند و مدرسه پاریز ظرف یک سال ساخته شد» در رابطه با نحوه احداث بنای مدرسه پاریز استاد نوشته است «صحت عمله و بنا را هیچ نیابردم و از جهتی حق بزرگ بر گردن من دارن، برخلاف عرف و معمول همه جا این چند سطر را می نویسم. مدرسه در زمینی به قدر ۶۰۰ قصب شروع شد «هر قصب ۲۵ متر مربع می باشد» اجر در پاریز نبود، قرار شد حاج اصغر زیدآبادی از زید آباد «هفت فرسنگی پاریز» بیاورد، چون آجری در پاریز می پختند، آهک داشت و وقتی آب بر می کردند مثل بمب می ترکید . استاد اکبر بنا پسر استاد حسین تیشه و ماله می گرفت و دیوارها را بالا می آورد.

عباس شرف که تخصص در ساختن گل داشت، گل می ساخت، خواجه مسلم که مردی تنومند بود گل ها را لگد می کرد، عباس، گل را به دست رمضان خونوشی می داد، او به بالای ستون می رساند و پهن می کرد و خشت و آجر کار می گذاشتن. وقتی زیر سقف رسید از چوب های صنوبر باغ همسایه درخت ها را برینند و هُرسَم (زیر سقف) بدست آوردند، هر کدام در پهنائی اتاق یا نیم متر فاصله کنار هم گذاشته شد، سرشاخه های صنوبر را تبدیل به تخته کردند،تخته ها را هر ردیف چپ و راست با اندکی تمایل – چند آنچ قیچی مثل عدد هفت و شست که کنار هم قرار گرفته باشد روی هُرسَم ها می گذاشتند و کمی پوشال روی آن می ریختند.

عباس شرف یک گل مرغوب نازک تهیه کرد که به انگاه نوبت اندود می رسید کار گل را یک روز می خواباندند که کاها در آب نرم شود، بوی خوشی از آن بر می خواست. بعد که پشت بام خشک می شد، نوبت «کو» ریختن بود – خاکی کیود رنگ که از یک رگه در

معین در نزدیک قنات «رهنُتو» قرار داشت و .. خاصیت «کو» این بود که آب را از خود عبور نمی داد. پشت بام یک شیب ملایم داشت به طرف ناسار «ناودان» آب باران آهسته می غلتید و به طرف ناسار می رفت که عبارت است از چوبی بود به طول یک متر و توخالی شده و مثل جوی آب، آب را رد می کرد و آب شش ربه ارتفاع ۴ متر به زمین می ریخت و صدای خوش می داد خصوصاً که علامت باران بود و علامت رفع خشکسالی، درگاه ها که آستانه آن هالالی بود، اول یک میخی می کوفتند به زمین، با ریسمان بنایی یک خط به قطر در گاه به شکل هالالی می کشیدند و دو طرف آن را با آجر کنار هم می پوشاندند و بعد گچ پخته را که خواجه مسلم یا چماق ارچن کوفته و بیخته بود، قاب می کردند و بین دو خطوط آجر می ریختند، با شتاب که گچ نبندد و بعد ماله می کشیدند و آجرها را بر می داشتند و زواند دوربر آن را که از گچ بسته بود می تراشیدند و پاک می کردند و می شد یک درگاه هالالی با آجر آن را عمودی محکم می کردند.

بعد با نیمه آجر و گچ روی لنگه را می پوشاندند و چون می بست لنگه را بر می داشتند و روی در دیگر همین کار را می کردند. «استاد ادامه داده که «چون آجر اطراف هالال چیده می شد، طبعاً ته آجرها با هم فاصله داشت که آن را با گاز – یک تکه آجر که به شکل مثلث شکسته شده بود محکم می کوفتند، بالتبینه فاصله آجرها کم می شد و آجرها می ماند... و شرفه ساختمان را هم با آجرهای بلند سلطانی که نیم متر طول داشت و از رفسنجان آورده بودند می پوشاندند که باران روی

دیوار نریزد»

استاد در مطلب دیگری عنوان داشته «که «حقیقت این است که در پاریز با قوطی کبریت خشت می زدم، با پاشنه کش ماله می کشیدم، برای حوضی که در ساختمان کوچک خود ایجاد کردم با ساقه گلبر فواره می ساختم، لنگه را با تر که «بادام بش» هالالی می کردم و خانهکی ساختم که وقتی مرحوم عقیفه مأمور ضبط تریاک پاریز آن را دید گفت من می روم اراک، و از روی این محل خانه خود را ترتیب می دهم، ساختمان مدرسه پاریز، اگر چه بنایش استاد اکبر معمار پاریزی بود که کمی هم ناینیا بود، اما حقیقت این است که از شروع کار آن، با پایان کار لحظه به لحظه زیر نظر من که هنوز نوجوان بودم صورت گرفت»

استاد نوشته است «افتتاح مدرسه پاریز در سال ۱۳۱۴ هـ.ش ۱۹۳۵ میلادی توسط مرحوم مایل نویسرکانی جانشین «صادق انصاری» صورت گرفت که به ریاست فرهنگ کرمان انتخاب شده بود، قرار بود مرحوم حائری هم بیاید و گویا تا یزد هم آمده ولی به خاطر مأموریت باز گشته بود.

این مدرسه چهار کلاس در دو طرف، یک سالن وسط و بقیه حیاط آن باغچه و درختان میوه بود». استاد در خصوص اولین سال تأسیس این مدرسه و تحصیل در آن عنوان داشته است که «از معلمین آن روز من هنوز آقای سید احمد هدایت زاده نیوی پاریزی و همچنین آقای یحیی سالمی پاریزی حیات دارد «البته امروز دیگر آنان هم سینه به سینه خاک نهاده اند» هدایت زاده نزدیک ۹۰ سال عمر دارد و همین روزها غاغذی به من نوشته بود و طی آن متذکر شده بود که تعداد فرزندان و نوه ها و نتیجه های او از ۱۲۷ تن گذشته و هر سالی ده دوازه ه نفر به آنها اضافه می شود.

هم او بود که ۲۰ سال پیش وقتی من در پاریس بودم در یک فرصت مطالعاتی، نامه ای از پاریز به پاریس برای من نوشت، در آن تذکر داده بود که هر وقت به زیارت قبر ویکتورهوو کو می سید اولاد پیغمبر

نیز فاتحه ای بر مزار هوگو بخوان. چه سال ها پیش از آن یعنی ۵۰ سال پیش بود که من، در پاریز ترجمه بینواییان هوگو را در حضور پدرم و این معلم می خواندم و یا ایشان برای پدرم می خواندند و من گوش می دادم و این از کتبی بود که در تکوین روحیات من سخت مؤثر

بود. وقتی من از پاریز تا پاریس را چاپ می کردم، در آنجان نوشتم که اگر ناپلئون با لژیون های سپاهش به ایران آمده بود تا این حد نمی توانست در دوره دهات این مملکت حضور داشته باشد که امثال ویکتورهوو داشتند نه شارلمانی نه دو گل هیچ کدام قدرت و نفوذی تا این پایه نداشتند اند»

استاد در خصوص تحصیل در کلاس چهارم و پنجم ابتدایی خود اینگونه مرقوم داشته اند «در پاریز کلاس پنجم نبود، پدرم از معلمی که هنوز هم خوشبختانه زنده است و اسمش آقای یحیی سالمی است «این هم افتخاری است برای بنده نگارنده که مرحوم ابوی هم جزء اولین محصلین دارالعلم پاریز بوده و هم معلمی استاد را به عهده داشته» و در سیرجان زندگی می کنه خواشش کرد که به ۷ و ۸ از دانش آموزانی که می خواستند کلاس پنجم را بخوانند باز شهر به کمی که در ماه می دادیم درس بدهد، این معلم جوان بود، سنش از ما خیلی زیاتر نبود ولی ریاضی اش خوب بود و هندسه و فارسی و درس های دیگر هم خوب درس می داد البته پدرم به او هم کمک می کرد، به نظرم ماهی پنج من گندم با عنوان شهر به به او می دادیم، ما کلاس پنجم را خواندیم و به سیرجان رفتم و ششم ابتدایی را در آنجا خواندم در مدرسه ای که به اسم «مدرسه بدر» معروف بود.

آن عنوان داشته است که «از معلمین آن روز من هنوز آقای سید احمد هدایت زاده نیوی پاریزی و همچنین آقای یحیی سالمی پاریزی حیات دارد «البته امروز دیگر آنان هم سینه به سینه خاک نهاده اند» هدایت زاده نزدیک ۹۰ سال عمر دارد و همین روزها غاغذی به من نوشته بود و طی آن متذکر شده بود که تعداد فرزندان و نوه ها و نتیجه های او از ۱۲۷ تن گذشته و هر سالی ده دوازه ه نفر به آنها اضافه می شود.

هم او بود که ۲۰ سال پیش وقتی من در پاریس بودم در یک فرصت مطالعاتی، نامه ای از پاریز به پاریس برای من نوشت، در آن تذکر داده بود که هر وقت به زیارت قبر ویکتورهوو کو می سید اولاد پیغمبر نیز فاتحه ای بر مزار هوگو بخوان. چه سال ها پیش از آن یعنی ۵۰ سال پیش بود که من، در پاریز ترجمه بینواییان هوگو را در حضور پدرم و این معلم می خواندم و یا ایشان برای پدرم می خواندند و من گوش می دادم و این از کتبی بود که در تکوین روحیات من سخت مؤثر

ضمیمه فرهنگی روزنامه اطلاعات

چهارشنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۸- سال نودوسوم – شماره ۲۷۳۱۹

جمله ای گفته شود.

استاد در مورد یکی از مأمورین ضبط تریاک که در منطقه پاریز در آن روزگار «حکومت پهلوی اول» تحت نظر حکومت کشت می شد و از تهران به منطقه پاریز به منظور جمع آوری آن حضور می یافتند البته در آن روزگار نام تریاک همان تریاک بود و به «کرمان درمان» معروفیت نیافته بود.

یادداشت کرده اند که «از مأمورینی که اختصاصاً برای ضبط آمده اند و اغلب هم پا پدر من ندیم بود و «همگو» بودند یکی مرحوم هادی اشتری شاعر و مترجم زبردست و رجل سیاسی قبل از انقلاب بود که شب های مهابت در ایوان مدرسه پاریز، برابر حوض بزرگ آب و کنار درخت بید مجنون می نشست و پدرم با او شعر می خواندند، من هم گاهی اشعار کودکانه خود را در حضور آن ها می خواندم و

یک روز هادی اشتری می گفت، دیشب غفلت کردم و موقع خواب به مناسبت خوشی هوا و لطافت باغ، و ضمناً آهنگ بلبلی که شبانه ای می خواند با خود زمزمه کردم . نفس ناری را چو باغی ساختید اندرو تخم وفا انداختید بلبلان ذکر و تسبیح اندرو

و ادامه دادند که هادی اشتری در آن روز صبح با تعجب گفت : دیشب غفلت کردم و این دو سه بیت مثنوی را با خود زمزمه کردم، متوجه شدم بلبل جواب گفت و نزدیک تر شد، من یک شعر دیگر خواندم، باز نزدیکتر آمد تا نزدیک صبح، هـی اوخواند و هـی من متذکر، با صدای خشن خود تکرار کردم. اشتری می گفت من مطمئتم اگر صدای خوب داشتم این بلبل می آمد به روی شانه من می نشست و می خواند»

استاد در رابطه با اعتقاد خود نسبت به تحریر بعضی از موضوعات یا اتفاقاتی که در یک کوره ده مثل پاریز که از روزگار مردمانش ماشین ندیده بودند، وسیله ای به نام چراغ گردسوز یا «لمپا» و فانوس «چراغ بادی» نذار که یک کلاس به دارالعلم پاریس اضافه شود. . به نظر می رسد در خصوص روزهای مدرسه پاریز و ساخت آن و کلاس های درس و شاگردان و معلمین آن ذکر مطلب در حد بضاعت گردید. اما در مورد شب های پاریز که گفته اند «بیل آتیل شب می خواند» نیز چند

معروف «دو ویتی» و پیرهان آنان کرباس و کشش آنان گیوه، زیرانداز آنان اکثراً نمد و دیوارهای خانه های آنها از کاه و گل، درب های ورودی آنان چوبی که از لای درز درها حیوانات هم عبور می کردند. مردمی که برای دیدن یک چراغ یا یک رادیو نفتی یا چیه آوازی که با دسته ای آهنی کوک می شد و به آن «جبه اواز هندلی» می گفتند و به خانه کدخدا هجوم می آوردند، مردمانی که حمام آنان به لحاظ عدم نبود وسایل گرم کننده ده پانزده روز یکبار و حتی گاهی یک ماه یکبار بود ودلاک آن حمام ها چهارپنچ کاره بود، هم ماساژ می داد، هم کیسه می کشید و هم سر و رو را صفا می داد و هم حمامت می کرد و هم دندان می کشید و هم؟ و مدارس آن چنانی که مدیران آن با دو قران دستمزد ماهیانه که آن هم بود یا نبود.

و معلمینی که با پنج من گندم که اگر آن سال آن «تَرسال» بود یا به قول پاریزی ها اگر مشمول «کشگی زیر بافه نمی شدند» و گندم به ثمر می رسید و محصولی که با عبور فاصله ای پنج یا شش کیلومتر بیشتر از آن از دهات هم جوار با یک ملیکی «گیوه» و با لباس هایی که اندک بود و در واقع سرما صاف کن بود و پدران آنها با سی سنگ، سی سنگ گندم «تقریباً نزدیک به نیم کیلو» و یا هر کدام با آوردن چند لنگه بار «چاز= درمون» و «قچ» به نحوی سپهم آموزش

فرزندان خود را پرداخت می کردند، در روزگاری که اگر بیماری آبله و حصیه به دهی وارد می شد، مردمانش یا کور می شدند یا فلج می شدند یا می مردند، آن را تاریخ اجتماعی تلقی می کند و در این رابطه خصوصاً علم ودانش مرقوم داشته «که تاریخ اجتماعی بنای یک مدرسه در یک کوره ده هم هست که من در یکی از کتابهایم از آن به چراغی در تاریکی یاد کرده ام، تاریخ مدرسه که تاکنون پنج میلیارد کیلومتر را در فضا طی کرده است و اکنون سه سال است به خواب زمستانی فرو رفته است، ما هم از خواب زمستانی بیدار شده و به فکر مدرسه پاریز افتادیم که از بینوورستی چهار کلاسه پاریزی از آن فارغ التحصیل شده ایم.

هر کس به قدر همت خود خانه ساخته بلبل به باغ و جند ویرانه ساخته این مدرسه امروز به نام « حاج آخوند باستانی پاریزی «مرسوم شده و مایه افتخار من و پدرم و همه

دوم والباقی شلوار آنان از پارچه های مشکی کلفت

خانواده است و بیشتر پاریزی های تحصیل کرده از این مدرسه که در ابتدا چهار کلاسه بوده فارغ التحصیل شده اند.» این تکرار و این اعتقاد به تحریر تاریخ اجتماعی ایران نشان از این دارد که ایشان اعتقاد داشته مدارس تأسیس شده بعد از انقلاب مشروطیت و بعد از حکومت کودتا و قبل از تأسیس دانشگاه تهران خدمات چشمگیری در جهت آگاهی جامعه نموده اند.

ایشان در جشن هفتاد سالگی تأسیس دانشگاه تهران عنوان کرده است که «هنوز به فضیلت مدرسه چهار پنچ کلاسه دهات اعتقاد دارم و یک ذره از اعتقاد نگارنده کاسته نشده است که باید مدرسه چهار کلاسه «هسترو» و «بشروی» و «تون» و «ندوشن» و «رکان» و «آشتیان» و «گلپور» و «مروست» و به راه باشد تا روزی دانشگاه تهران بتواند به خاطر دکتر هشتودی و فروزان فر و فاضل و اقبال و محمد خان قزوینی و دکتر مروستی و امثال آنان سر قخر به آسمان بساید . چه زیبا سروده است فرخی یزدی .

در دفتر زمانه قُند نامش از قلم هر ملتی که مردم صاحب قلم نداشت باید صاحب قلمی باشد تا مطالب و موضوعات و اتفاقات گذشته تاریخ یک روستا را بنویسد تا همگان بدانند «قدم های اولیه کوچه هفت پیچ معارف این مملکت چگونه طی شده است. قدم های مومی و این راه فته خدا می داند و آن کس که رفته»

حیف است که عنوان کنیم اینکه استادی که در نوجوانی خود کنار دست استا و بنا در ساخت مدرسه پاریز نحوه هالالی ساختن با لنگر را یاد گرفته بود، چگونه از یاد نبرده که عیناً این هالالی را در محل سکونت خود و روبروی در ورودی اتاق خود طراحی و پیاده و نصب کرده که خاطره مدرسه پاریز را از یاد نبرد و آیا می توان ذکر نکرد که باید نام مدرسه پاریز نیز به جمع نوشته خود استاد در مورد مدارس چهار کلاسه اضافه شود و نوشته شود که اگر نبود «مدرسه پاریز» دانشگاه تهران نیز از وجود استاد باستانی پاریزی سربه فخر آسمان نمی سایید.

حائری: شرف نه مُکنت و ، عزت، نه عزت نَسبی است شرف به داشتن روح علمی و ادبی است به علم کوش و ادب، زانکه چهل وی ادبی همان کجایت بوجهلی است و بولهی است

مینا رفتن است. کسانی که بنا را بر ماندن گذاشته‌اند، در حقیقت

هنر تلاش آزمندانه انسان برای کشف و عرضه زیبایی است، تلاش کاوشگری که به اعماق یک معدن می‌رود یا سنگی براق و فلزی درخشان به ارمغان بیاورد؛ جرعه‌ای آب از چشمه زیبایی.

هنر اصیل‌ترین رود زندگی است که از سرچشمه آفرینش جاری می‌شود. چنین نیست که این رود از انسان جاری می‌شود و به زندگی می‌رسد بلکه انسان خود از رود هنر جاری می‌شود و به آفرینش دست می‌یابد.

اندوه قاتل انسان است و انسان مقتول اندوه. هیچ چیزی به اندازه غم و اندوه، زندگی را برای انسان تنگ نمی‌کند.

غصه زندگی را از بین نمی‌برد اما زندگی را از روح تهی می‌کند. از همین نکته می‌توان فهمید که شادمانی روح زندگی است.

بدون شادی، زندگی باری است سخت و تلخ بر دوش.

واقعیت و بلکه حقیقت تلخی است که ؛ بیشتر انسان‌ها بدون اینکه بدانند در ذهنشان به دار آویخته شده‌اند. آری، حکایت بسیاری از انسان‌ها حکایت به دار آویخته شدن با ذهن است در ذهن با طناب ذهن.

ذهن در مواردی بسیار طنابی است که دارند اش را به دار می‌آویزد و عمری بر بلند و بالای خویش آویخته نگاه می‌دارد تا کی نقش و جسد آدمی پایین کشیده شود و از میان هزارها چه کسی از چوبه دار ذهن خویش نجات بیابد.

آویخته از طناب ذهن در جهانی که ذات و بنیادش شناور و متغیر است، هر روز به مرگ نزدیک‌تر می‌شویم. چه چیزی قادر است این واقعیت را دگرگون کند تا زندگی شیرین و رنگین دیده شود، نه تاریک و تلخ؟

آنچه بیش از هر چیزی احتیاج به شستن دارد ذهن است اما کمتر انسانی را می‌توان یافت که حاضر باشد این موضوع را بپذیرد و ذهنش را زیر آب رودی کوچک یا اقیانوسی بی‌پهنا در معرض شستشو قرار دهد.

روخی که شربت شادمانی نچشیده باشد، برای عقلش از هر سفری سفرهای از غم و اندوه به ارمغان می‌آورد یا سفرنامه‌ای جدید.

جدید اگر حاوی شادی نباشد، غمی دیگر است در لباسی تازه.

شادمانی کهنه و نو نمی‌شناسد. کهن می‌شود، اما کهنه نمی‌شود.

نسیم آرامش را در هر شهری باید یافت و نوشید. اگر شهر زادگاه دریغ داشت، از شهر غفل ـ عقل دریغ داشت، آبادی خیال. خیال دریغ داشت، بی‌خیالی. هزار شهر فدای یک جرعه آرامش.

کلمات را تا جایی می‌توان جدی گرفت که بسط و گشودگی بیاورند. کلمه‌ها هر کجا روی در قبض آوردند، راهی جز راه کردنشان نیست.

مینا رفتن است. کسانی که بنا را بر ماندن گذاشته‌اند، در حقیقت

در کوچه باغ اندیشه / ۱۲۹ ـ

کریم فیضی

شستشوی ذهن

مبنای زمین را قبول ندارند.

مرگ واقعیتی است که بدون احتیاج به دلیل و برهان خود را نمایان و حتی تحمیل می‌کند.

مرگ برهان وجود است. با وجود مرگ چه نیازی است به اقامه برهان بر وجود؟ «مرگ وجود دارد» و این برهان است.

دلالت مرگ بر وجود و عدم یکسان است. مرگ همان اندازه که بر عدم دلالت می‌کند، به وجود هم دلالت دارد. دلالت مرگ بر عدم از طریق جمع کردن نایره و دایره وجود روشن است؛ اما دلالتش بر وجود، وجودش است. همین که وجود دارد و روزی خود را نمایان می‌کند، دلالت مرگ بر وجود است فراتر از وجود خودش.

وجود مرگ کافی است تا دو حکم وجود و عدم به اثبات برسد و بدیهی بودن خود را به رخ بکشد. مهتر از این ، در هم تنیدگی وجود و عدم است. به قاعده و دلالت مرگ، عدم و وجود در هم مسکن و مأوا گزیده‌اند. بدین ترتیب، وجود خانه عدم و عدم لانه وجود است.

کسی که از وجود مرگ به وجود وجود و وجود عدم _ به یکسان _ راه پیدا نکند، قاصر از شناخت است.

ادعای فلسفه‌دانی شخصی که قادر به اثبات وجود از عدم نیست، شوخی است چرا که وجود هست به دلیل عدم. به عبارت دیگر: عدم دلیل وجود است. عدم دلیل وجود است و ما از عدم به وجود می‌رسیم. از این منظر، عدم نص وجود است ، چون عدم وجود دارد، پس وجود قطعی است و همه اینها با مرگ است یعنی وجود با مرگ اثبات و نمایان می‌شود.

فساد را در جایی بیرون از قدرت جستجو کردن خطایی بزرگ است. چه بسا بتوان از مقوله قدرت فساد سخن گفت که توانش از قدرت‌هایی که می‌شناسیم بالاتر است.

مرگ آینه تمام نمای وجود است.

هر کس با مرگ چشم در چشم شود، زندگی را می‌بیند.

تنها کسانی طعم زندگی را می‌چشند که دست یک‌بار با مرگ هم آغوش شده باشند. عجیب نیست که طعم زندگی در مرگ پنهان است، عجیب این است که بدون چشیدن طعم مرگ، از زندگی حرف می‌زنیم و خود را زنده می‌دانیم.

زندگی بدون مرگ پنداری بیش است: از یک سو حقیقتاً هیچ زندگی بر کنار از مرگ نیست، از سوی دیگر بدون فهم مرگ زندگی پندار است.

اگر کسی بگوید مرگ قاب زندگی است، حقیقت قاطع بنیادینی را با عبارتی شاعرانه بر زبان آورده است. مفهوم این سخن این است که بدون مرگ زندگی نه جمع نمی‌شود نه قوام می‌یابد.

مرگ و زندگی دو حکم بنیادینی است که فارغ از فهم انسان وجود دارد و بدون کوچک‌ترین احتیاج به قبول و رد انسان کار خود را می‌کند: مرگ زندگی را معنی‌دار می‌کند و زندگی مرگ را بارور می‌سازد.

● محمدجواد سالمی‌پاریزی

روز آخر، آقای مدیر کل به فکر دین مدرسه ده افتاد، گفتم که تابستان بود و مدرسه تعطیل و طبعاً شاگردی در کار نبود، اما به هرحال انجام بازرسی که دین دفتر کلاس و دو سه تا نقشه به دیوار کوبیده شده بود می بایستی انجام شود. مدیر کل وزارت و رئیس کل معارف کرمان و مدیر کل مدرسه پاریز و مضافات «به‌قول آقای حائری» به راه افتادند. فرش مدرسه جلوتر دوید و در مدرسه را گشود، ساینر هم پشت سرهم رسیدند و از همان لحظه ورود مدیر کل پا به اتاق ها گذاشت، کلاس ها پالکل تاریک بود، تخته سیاه با همه سفیدی اش اصلاً دیده نمی شد!

اتاق ها که راه کلی و دود خورده آن هم دوده چند ساله هیزم تر!، نه پنجره نه روزنه ای و نه شیشه، مهتر از همه، همه درهای چوبی که بر اثر باران و رطوبت زیاد کوهستان همه پیچ و تاب خورده بودند، مدیر کل در کلاس ها و اتاق های پراکنده می گشت و از حیاط و در و دیوار خرده می گرفت و پدرم همه جا جواب می داد که خانه آجاره‌ای در کوهستان به هر حال بهتر از این نمی شود» خلاصه کتب استاد نوشته است که به لحاظ اینکه حیوانی در دفتر مدیر لانه کرده بود و تازه وضع حمل کرده با اشاره فرش، مرحوم پدرم مدیر کل را به طریقی از بازدید دفتر منصرف کرد و در ادامه راه و درین صحبت هایی که می شد.

قرار براین شد که مرحوم حاج آخوند زمینی را تهیه کند و آقای مدیر کل هم اعتبار آن را تأمین نماید، الباقی مطلب را در این خصوص از نوشته دیگری از استاد استفاده کنم، ایشان نوشته است که «بالفاصله از کرمان حواله ۹۰۰ تومان اعتبار ساخت مدرسه پاریز صادر شد و بوجه ای که برای ساختمان مدرسه پاریز حواله شده بود خطاب به متولی موقوفات خواجه کریم الدین پاریزی در سیرجان بود و مرحوم دکتر خواجه حسین دسته دسته خرها را بار گندم کرد و فرسناد پاریز و فروختن به کارگران دادند و مدرسه پاریز ظرف یک سال ساخته شد» در رابطه با نحوه احداث بنای مدرسه پاریز استاد نوشته است «صحت عمله و بنا را هیچ نیابردم و از جهتی حق بزرگ بر گردن من دارن، برخلاف عرف و معمول همه جا این چند سطر را می نویسم. مدرسه در زمینی به قدر ۶۰۰ قصب شروع شد «هر قصب ۲۵ متر مربع می باشد» اجر در پاریز نبود، قرار شد حاج اصغر زیدآبادی از زید آباد «هفت فرسنگی پاریز» بیاورد، چون آجری در پاریز می پختند، آهک داشت و وقتی آب بر می کردند مثل بمب می ترکید . استاد اکبر بنا پسر استاد حسین تیشه و ماله می گرفت و دیوارها را بالا می آورد.

عباس شرف که تخصص در ساختن گل داشت، گل می ساخت، خواجه مسلم که مردی تنومند بود گل ها را لگد می کرد، عباس، گل را به دست رمضان خونوشی می داد، او به بالای ستون می رساند و پهن می کرد و خشت و آجر کار می گذاشتن. وقتی زیر سقف رسید از چوب های صنوبر باغ همسایه درخت ها را برینند و هُرسِم (تیر سقف) بدست آوردند، هر کدام در پهنائی اتاق یا نیم متر فاصله کنار هم گذاشته شد، سرشاخه های صنوبر را تبدیل به تخته کردند،تخته ها را هر ردیف چپ و راست با اندکی تمایل – چند آنچ قیچی مثل عدد هفت و شست که کنار هم قرار گرفته باشد روی هُرسِم ها می گذاشتند و کمی پوشال روی آن می ریختند.

عباس شرف یک گل مرغوب نازک تهیه کرد که به انگاه نوبت نبود می رسید کار گل را یک روز می خواباندند که کاها در آب نرم شود، بوی خوشی از آن بر می خواست. بعد که پشت بام خشک می شد، نوبت «کو» ریختن بود – خاکی کیود رنگ که از یک رگه در

معین در نزدیک قنات «رهنتو» قرار داشت و .. خاصیت «کو» این بود که آب را از خود عبور نمی داد. پشت بام یک شیب ملایم داشت به طرف ناسار «ناودان» آب باران آهسته می غلتید و به طرف ناسار می رفت که عبارت است از چوبی بود به طول یک متر و توخالی شده و مثل جوی آب، آب را رد می کرد و آب شش ربه ارتفاع ۴ متر به زمین می ریخت و صدای خوش می داد خصوصاً که علامت باران بود و علامت رفع خشکسالی، درگاه ها که آستانه آن هالالی بود، اول یک میخی می کوفتند به زمین، با ریسمان بنایی یک خط به قطر در گاه به شکل هالالی می کشیدند و دو طرف آن را با آجر کنار هم می پوشاندند و بعد گچ پخته را که خواجه مسلم یا چماق ارچن کوفته و بیخته بود، قاب می کردند و بین دو خطوط آجر می ریختند، با شتاب که گچ نبندد و بعد ماله می کشیدند و آجرها را بر می داشتند و زواند دوربر آن را که از گچ بسته بود می تراشیدند و پاک می کردند و می شد یک درگاه هالالی با آجر آن را عمودی محکم می کردند.

بعد با نیمه آجر و گچ روی لنگه را می پوشاندند و چون می بست لنگه را بر می داشتند و روی در دیگر همین کار را می کردند. «استاد ادامه داده که «چون آجر اطراف هالال چیده می شد، طبعاً ته آجرها با هم فاصله داشت که آن را با گاز – یک تکه آجر که به شکل مثلث شکسته شده بود محکم می کوفتند، بالتبینه فاصله آجرها کم می شد و آجرها می ماند... و شرفه ساختمان را هم با آجرهای بلند سلطانی که نیم متر طول داشت و از رفسنجان آورده بودند می پوشاندند که باران روی

دیوار نریزد»

استاد در مطلب دیگری عنوان داشته «که «حقیت این است که در پاریز با قوطی کبریت خشت می زدم، با پاشنه کش ماله می کشیدم، برای حوضی که در ساختمان کوچک خود ایجاد کردم با ساقه گلبر فواره می ساختم، لنگه را با تر که «بادام بش» هالالی می کردم و خانهکی ساختم که وقتی مرحوم عقیفه مأمور ضبط تریاک پاریز آن را دید گفت من می روم اراک، و از روی این محل خانه خود را ترتیب می دهم، ساختمان مدرسه پاریز، اگر چه بنایش استاد اکبر معمار پاریزی بود که کمی هم ناینیا بود، اما حقیقت این است که از شروع کار آن، با پایان کار لحظه به لحظه زیر نظر من که هنوز نوجوان بودم صورت گرفت»

استاد نوشته است «افتتاح مدرسه پاریز در سال ۱۳۱۴ هـ.ش ۱۹۳۵ میلادی توسط مرحوم مایل نویسرکانی جانشین «صادق انصاری» صورت گرفت که به ریاست فرهنگ کرمان انتخاب شده بود، قرار بود مرحوم حائری هم بیاید و گویا تا یزد هم آمده ولی به خاطر مأموریت باز گشته بود.

این مدرسه چهار کلاس در دو طرف، یک سالن وسط و بقیه حیاط آن باغچه و درختان میوه بود». استاد در خصوص اولین سال تأسیس این مدرسه و تحصیل در آن عنوان داشته است که «از معلمین آن روز من هنوز آقای سید احمد هدایت زاده نیوی پاریزی و همچنین آقای یحیی سالمی پاریزی حیات دارد «البته امروز دیگر آنان هم سینه به سینه خاک نهاده اند» هدایت زاده نزدیک ۹۰ سال عمر دارد و همین روزها غاغذی به من نوشته بود و طی آن متذکر شده بود که تعداد فرزندان و نوه ها و نتیجه های او از ۱۲۷ تن گذشته و هر سالی ده دوازه نفر به آنها اضافه می شود.

هم او بود که ۲۰ سال پیش وقتی من در پاریس بودم در یک فرصت مطالعاتی، نامه ای از پاریز به پاریس برای من نوشت، در آن تذکر داده بود که هر وقت به زیارت قبر ویکتورهوو کو می سید اولاد پیغمبر

نیز فاتحه ای بر مزار هوگو بخوان. چه سال ها پیش از آن یعنی ۵۰ سال پیش بود که من، در پاریز ترجمه بینواییان هوگو را در حضور پدرم و این معلم می خواندم و یا ایشان برای پدرم می خواندند و من گوش می دادم و این از کتبی بود که در تکوین روحیات من سخت مؤثر

بود. وقتی من از پاریز تا پاریس را چاپ می کردم، در آنجان نوشتم که اگر ناپلئون با لژیون های سپاهش به ایران آمده بود تا این حد نمی توانست در دوره دهات این مملکت حضور داشته باشد که امثال ویکتورهوو داشتند نه شارلمانی نه دو گل هیچ کدام قدرت و نفوذی تا این پایه نداشتند اند»

استاد در خصوص تحصیل در کلاس چهارم و پنجم ابتدایی خود اینگونه مرقوم داشته اند «در پاریز کلاس پنجم نبود، پدرم از معلمی که هنوز هم خوشبختانه زنده است و اسمش آقای یحیی سالمی است «این هم افتخاری است برای بنده نگارنده که مرحوم ابوی هم جزء اولین محصلین دارالعلم پاریز بوده و هم معلمی استاد را به عهده داشته» و در سیرجان زندگی می کنه خواهرش کرد که به ۷ و ۸ از دانش آموزانی که می خواستند کلاس پنجم را بخوانند باز شهر به کمی که در ماه می دادیم درس بدهد، این معلم جوان بود، سنش از ما خیلی زیاتر نبود ولی ریاضی اش خوب بود و هندسه و فارسی و درس های دیگر هم خوب درس می داد البته پدرم به او هم کمک می کرد، به نظر من ماهی پنج من گندم با عنوان شهر به به او می دادیم، ما کلاس پنجم را خواندیم و به سیرجان رفتم و ششم ابتدایی را در آنجا خواندم در مدرسه ای که به اسم «مدرسه بدر» معروف بود.

آن عنوان داشته است که «از معلمین آن روز من هنوز آقای سید احمد هدایت زاده نیوی پاریزی و همچنین آقای یحیی سالمی پاریزی حیات دارد «البته امروز دیگر آنان هم سینه به سینه خاک نهاده اند» هدایت زاده نزدیک ۹۰ سال عمر دارد و همین روزها غاغذی به من نوشته بود و طی آن متذکر شده بود که تعداد فرزندان و نوه ها و نتیجه های او از ۱۲۷ تن گذشته و هر سالی ده دوازه نفر به آنها اضافه می شود.

هم او بود که ۲۰ سال پیش وقتی من در پاریس بودم در یک فرصت مطالعاتی، نامه ای از پاریز به پاریس برای من نوشت، در آن تذکر داده بود که هر وقت به زیارت قبر ویکتورهوو کو می سید اولاد پیغمبر

نیز فاتحه ای بر مزار هوگو بخوان. چه سال ها پیش از آن یعنی ۵۰ سال پیش بود که من، در پاریز ترجمه بینواییان هوگو را در حضور پدرم و این معلم می خواندم و یا ایشان برای پدرم می خواندند و من گوش می دادم و این از کتبی بود که در تکوین روحیات من سخت مؤثر

پاریز که گفته اند «بیل آبجل شنب می خواند» نیز چند

ضمیمه فرهنگی روزنامه اطلاعات

چهارشنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۸- سال نودوسوم – شماره ۲۷۳۱۹

جمله ای گفته شود.

استاد در مورد یکی از مأمورین ضبط تریاک که در منطقه پاریز در آن روزگار «حکومت پهلوی اول» تحت نظر حکومت کشت می شد و از تهران به منطقه پاریز به منظور جمع آوری آن حضور می یافتند البته در آن روزگار نام تریاک همان تریاک بود و به «کرمان درمان» معروفیت نیافته بود.

یادداشت کرده اند که «از مأمورینی که اختصاصاً برای ضبط آمده اند و اغلب هم پا پدر من ندیم بود و «همگو» بودند یکی مرحوم هادی اشتری شاعر و مترجم زبردست و رجل سیاسی قبل از انقلاب بود که شب های مهابت در ایوان مدرسه پاریز، برابر حوض بزرگ آب و کنار درخت بید مجنون می نشست و پدرم با او شعر می خواندند، من هم گاهی اشعار کودکان خود را در حضور آن ها می خواندم و

یک روز هادی اشتری می گفت، دیشب غفلت کردم و موقع خواب به مناسبت خوشی هوا و لطافت باغ، و ضمناً آهنگ بلبلی که شبانه ای می خواند با خود زمزمه کردم .

نفس ناری را چو باغی ساختید اندرو تخم وفا انداختید بلبلان ذکر و تسبیح اندرو خوش سرایان درچمن بر طرف جو بلبلانه نعره زن بر روی گسل

تا کتیم مشغولشان از بوی گل و ادامه دادند که هادی اشتری در آن روز صبح با تعجب گفت : دیشب غفلت کردم و این دو سه بیت مثنوی را با خود زمزمه کردم، متوجه شدم بلبل جواب گفت و نزدیک تر شد، من یک شعر دیگر خواندم، باز نزدیکتر آمد تا نزدیک صبح، هـی اوخواند و هـی من متذکر، با صدای خشن خود تکرار کردم. اشتری می گفت من مطمئتم اگر صدای خوب داشتم این بلبل می آمد به روی شانه من می نشست و می خواند»

استاد در رابطه با اعتقاد خود نسبت به تحریر بعضی از موضوعات یا اتفاقاتی که در یک کوره ده مثل پاریز که از روزگار مردمانش ماشین ندیده بودند، وسیله ای به نام چراغ گردسوز یا «لمپا» و فانوس «چراغ بادی» نذار که یک کلاس به دارالعلم پاریس اضافه شود. ، به نظر می رسد در خصوص روزهای مدرسه پاریز و ساخت آن و کلاس های درس و شاگردان و معلمین آن ذکر مطلب در حد بضاعت گردید. اما در مورد شب های پاریز که گفته اند «بیل آبجل شنب می خواند» نیز چند

معروف «دو ویتی» و پیرهان آنان کرباس و کشش آنان گیوه، زیرانداز آنان اکثراً نمد و دیوارهای خانه های آنها از کاه و گل، درب های ورودی آنان چوبی که از لای درز درها حیوانات هم عبور می کردند. مردمی که برای دیدن یک چراغ یا یک رادیو نفتی یا چیمه آوازی که با دسته ای آهنی کوک می شد و به آن «جبه اواز هندلی» می گفتند و به خانه کدخدا هجوم می آوردند، مردمانی که حمام آنان به لحاظ عدم نبود وسایل گرم کننده ده پانزده روز بیکار و حتی گاهی یک ماه بیکار بود ودلاک آن حمام ها چهارپنج کاره بود، هم ماساژ می داد، هم کیسه می کشید و هم سر و رو را صفا می داد و هم حمامت می کرد و هم دندان می کشید و هم؟ و مدارس آن چنانی که مدیران آن با دو قران دستمزد ماهیانه که آن هم بود یا نبود.

و معلمینی که با پنج من گندم که اگر آن سال آن «ترسال» بود یا به قول پاریزی ها اگر مشمول «کشگی زیر بافه نمی شدند» و گندم به ثمر می رسید و محصولینی که با عبور فاصله ای پنج یا شش کیلومتر بیشتر از آن از دهات هم جوار با یک ملیکی «گیوه» و با لباس هایی که اندک بود و در واقع سرما صاف کن بود و پدران آنها با سی سنگ، سی سنگ گندم «تقریباً

نزدیک به نیم کیلو» و یا هر کدام با آوردن چند لنگه بار «چاز= درمون» و «قچ» به نحوی سپهم آموزش مملکت چگونه طی شده است. قدم های مومی و این راه فته خدا می داند و آن کس که رفته «حیف است که عنوان کنیم اینکه استادی که در نوجوانی خود کنار دست استا و بنا در ساخت مدرسه پاریز نحوه هالالی ساختن با لنگر را یاد گرفته بود، چگونه از یاد نبرده که عیناً این هالالی را در محل سکونت خود و روبروی در ورودی اتاق خود طراحی و پیاده و نصب کرده که خاطره مدرسه پاریز را از یاد نبرد و آیا می توان ذکر نکرد که باید نام مدرسه پاریز نیز به جمع نوشته خود استاد در مورد مدارس چهار کلاسه اضافه شود و نوشته شود که اگر نبود «مدرسه پاریز» دانشگاه تهران نیز از وجود استاد باستانی پاریزی سربه فخر آسمان نمی سایید.

چهارنی: پاریزی از آن فارغ التحصیل شده ایم. هر کس به قدر همت خود خانه ساخته بلبل به باغ و جند ویرانه ساخته این مدرسه امروز به نام « حاج آخوند باستانی پاریزی «مرسوم شده و مایه افتخار من و پدرم و همه

درختان بود که در کنج بخاری های دیواری می ریختند و با دود نیم سوز آن شب را تا به صبح به سر می بردند.

و کت و سلوار تمولین آنان وارداتی دست دوم و الباقی شلوار آنان از پارچه های مشکی کلفت

در کوچه باغ اندیشه / ۱۲۹ .

کریم فیضی

شستشوی ذهن

مبنای زمین را قبول ندارند.

مرگ واقعیتی است که بدون احتیاج به دلیل و برهان خود را نمایان و حتی تحمیل می کند.

مرگ برهان وجود است. با وجود مرگ چه نیازی است به اقامه برهان بر وجود؟ «مرگ وجود دارد» و این برهان است.

دلالت مرگ بر وجود و عدم یکسان است. مرگ همان اندازه که بر عدم دلالت می کند، به وجود هم دلالت دارد. دلالت مرگ بر عدم از طریق جمع کردن نایره و دایره وجود روشن است: اما دلالتش بر وجود، وجودش است. همین که وجود دارد و روزی خود را نمایان می کند، دلالت مرگ بر وجود است فراتر از وجود خودش.

وجود مرگ کافی است تا دو حکم وجود و عدم به اثبات برسد و بدیهی بودن خود را به رخ بکشد. مهتر از این، در هم تنیدگی وجود و عدم است. به قاعده و دلالت مرگ، عدم و وجود در هم مسکن و مأوا گزیده‌اند. بدین ترتیب، وجود خانه عدم و عدم لانه وجود است.

کسی که از وجود مرگ به وجود وجود و وجود عدم _ به یکسان _ راه پیدا نکند، قاصر از شناخت است.

ادعای فلسفه‌دانی شخصی که قادر به اثبات وجود از عدم نیست، شوخی است چرا که وجود هست به دلیل عدم. به عبارت دیگر: عدم دلیل وجود است. عدم دلیل وجود است و ما از عدم به وجود می‌رسیم. از این منظر، عدم نص وجود است. چون عدم وجود دارد، پس وجود قطعی است و همه اینها با مرگ است یعنی وجود با مرگ اثبات و نمایان می‌شود.

فساد را در جایی بیرون از قدرت جستجو کردن خطایی بزرگ است. چه بسا بتوان از مقوله قدرت فساد سخن گفت که توانش از قدرت‌هایی که می‌شناسیم بالاتر است.

مرگ آینه تمام نمای وجود است.

هر کس با مرگ چشم در چشم شود، زندگی را می‌بیند.

تنها کسانی طعم زندگی را می‌چشند که دست یک‌بار با مرگ هم آغوش شده باشند. عجیب نیست که طعم زندگی در مرگ پنهان است. عجیب این است که بدون چشیدن طعم مرگ، از زندگی حرف می‌زنیم و خود را زنده می‌دانیم.

زندگی بدون مرگ پنداری بیش است: از یک سو حقیقتاً هیچ زندگی بر کنار از مرگ نیست، از سوی دیگر بدون فهم مرگ زندگی پندار است.

اگر کسی بگوید مرگ قاب زندگی است، حقیقت قاطع بنیادینی را با عبارتی شاعرانه بر زبان آورده است. مفهوم این سخن این است که بدون مرگ زندگی نه جمع نمی‌شود نه قوام می‌یابد.

مرگ و زندگی دو حکم بنیادینی است که فارغ از فهم انسان وجود دارد و بدون کوچک‌ترین احتیاج به قبول و رد انسان کار خود را می‌کند: مرگ زندگی را معنی‌دار می‌کند و زندگی مرگ را بارور می‌سازد.

واقعیت و بلکه حقیقت تلخی است که ؛ بیشتر انسان‌ها بدون اینکه بدانند در ذهنشان به دار آویخته شده‌اند. آری، حکایت بسیاری از انسان‌ها حکایت به دار آویخته شدن با ذهن است در ذهن با

ذهن در مواردی بسیار طنابی است که دارند اش را به دار می‌آویزد و عمری بر بلند و بالای خویش آویخته نگاه می‌دارد تا کی نقش و جسد آدمی پایین کشیده شود و از میان هزارها چه کسی از چوبه دار ذهن خویش نجات ییابد.

آویخته از طناب ذهن در جهانی که ذات و بنیادش شناور و متغیر است، هر روز به مرگ نزدیک‌تر می‌شویم. چه چیزی قادر است این واقعیت را دگرگون کند تا زندگی شیرین و رنگین دیده شود، نه تاریک و تلخ؟

آنچه بیش از هر چیزی احتیاج به شستن دارد ذهن است اما کمتر انسانی را می‌توان یافت که حاضر باشد این موضوع را بپذیرد و ذهنش را زیر آب رودی کوچک با اقیانوسی بی‌پهنا در معرض شستشو قرار دهد.

روخی که شربت شادمانی نچشیده باشد، برای عقلش از هر سفری سفرهای از غم و اندوه به ارمان می‌آورد با سفرنامه‌ای جدید.

جدید اگر حاوی شادی نباشد، غمی دیگر است در لباسی تازه.

شادمانی کهنه و نو نمی‌شناسد. کهن می‌شود، اما کهنه نمی‌شود.

نسیم آرامش را در هر شهری باید یافت و نوشید. اگر شهر زادگاه دریغ داشت، از شهر غفل ـ عقل دریغ داشت، آبادی خیال. خیال دریغ داشت، بی‌خیالی. هزار شهر فدای یک جرعه آرامش.

کلمات را تا جایی می‌توان جدی گرفت که بسط و گشودگی بیاورند. کلمه‌ها هر کجا روی در قبض آوردند، راهی جز راه کردنشان نیست.

مینا رفتن است. کسانی که بنا را بر ماندن گذاشته‌اند، در حقیقت

• دکتر حکمت الله ملاصالحی

متن سخنرانی در بزرگداشت استاد منوچهر صدوقی سها

مشعلدار صدوق حکمت و عرفان

استاد منوچهر صدوقی سها، مشعلدار

در سنت های اعتقادی و نظام های اسطوره ای فرهنگ ها و جوامع گذشته، نظم، ترتیب و توازن طبیعی میان به در شدن و در آمدن شب و روز و طلوع و غروب خورشید پدیدارهای عریان طبیعی دانسته و زیسته و فهمیده نمی شدند. این پدیدارها، هم تأثیر ژرف و شگرف بر حیات معنوی و اشراقات باطنی و صحت روان و سلامت رفتار آدمیان داشتند هم پژواکی از احساس گرم و رازآمیز انسان با جهان بودند.

انسان، آینه دار جهان بود و جهان آینه دار انسان. گاه این عالم کبیر تعبیر می شد و آن عالم صغیر و بالعکس. متون و ادبیات عرفانی ما پر و غنی از چنین تعبیری است. در این میان شب، تصویری و تمثالی زنده و گرم از رازآمیز و رمزآلودترین وجه وجود آدمی و حیات معنوی و نحوه بودن و حضور انسان در جهان بود.

حضور به غایت راز آمیز و روحانی و معنوی در زندگی انسان داشت. در فرهنگ ها و جوامع گذشته اسطوره ها و آیینهای شب و خلوت ها و سلوک ها و نیایش های شبانه از غنی و رازآمیزترین میراث معنوی و حیات باطنی تاریخ، فرهنگ، جامعه و جهان بشری ما بودند. شب، یک پدیده عریان طبیعی زیسته و دانسته نمی شد. جلوه ای زنده و گرم از نحوه بودن و حیات معنوی و حضور روحانی انسان در جهان بود.

تعبیر و اشراقات و مشاهدات عمیق باطنی و نغز و مغز و دلنشین عارف و شاعر بنام خراسانی ما را در دیوان شمس اش ببینید:

بیگاه شد بیگاه شدخورشید اندر چاه شد

خیزید ای خوش طالعان وقت طلوع ماه شد

ساقی به سوی جام رو ای پاسبان برپام رو

ای جان بی آرام رو کان یار خلوت خواه شد...

اسطوره ها و وقتی خادم اشراقات و حیاتی و مشاهدات باطنی و عرفانی می شوند چه می کنند!

هیچ فرهنگی و هیچ جامعه ای بی اسطوره مباد!

در کلام حافظ نیز فراوان از شب و اوقات و احوال

تابناک و حیات و حضور رویاهای روحانی و اشراقات و مشاهدات و مکاشفات باطنی سخن رفته است.

شب ها و سحرهای خوش و رویایی که حافظ زیسته،

در سروده ها و طربنامه عشق کلام او آن چنان گرم و

زنده بیان شده است که در کمتر شاعری مشابه اش را

می بینیم. شب ها و سحرهای مبارک حافظیه گاه سر

به آستان شب های قدر پیامبرانه می ساینند:

دوش وقت سحر از غصه نجاتم

وندران ظلمت شب آب حیاتم دادند

حضورها و خلوت های انس و شب های خوش

ملکوتی حافظ را در این غزل سحرآمیز ببینید:

معاشران گر از زلف یار باز کنید

شبی خوش است و بدین وصلتش دراز کنید...

عالم جدید به چنین شب های قدر و سحرهای

خوش و مبارک و خلوت ها و نیایش های شبانه و

وردهای سحری بیگانه است. کلام ملکوتی دیگر

حافظ را در وصف شب های تابناک و سحرهای

خوش ملکوتی ای که در حضور و به شهود و اشراق

زیسته است ببینید:

دوش دیدم که ملانک در میخانه زدند

گل آدم بسرشتند و به پیمان زدن

ساکنان حرم ستر و عفاف ملکوت

با من راه نشین باده مستانه زدند

این کیست که پیش از آنکه آب و گل کوزه

تن خاکی و جسم ناسوتی او آفریده شود، نظاره

گر خلق خویش است؟! این بیت در ذهن انسان

پاسخی را تداعی می کند که عیسی بن مریم (ع) به فریسیان یهود گفت: «من پیش از ابراهیم بودم». گوهری اکسیری، حقیقی، اصل (آرچه) ای ماورایی فراتاریخی، سرمدی و روحانی و هر نام دیگری که می خواهید بر آن بگذارید در آب و گل کوزه شکننده و ناسوتی تن ما هست که از حدانسان تاریخی و ناسوتی فراتر است و فرا می گردد و فرشتگان نیز بر همین گوهر ملکوتی و نفخه و نفس رحمانی و روحانی سجده آوردند. حافظ را ببینید:

ملک در سجده آدم زمین بوس تو نیت کرد

که در حسن تو لطفی دیدیش از حدانسانی

عالم مدرن، عالم اثبات ها و انکارهایی است

بس عظیم. تمدن دوره جدید، بی شب ترین و

روززده ترین همه تمدن ها در ادوار و اکوار تاریخ،

فرهنگ، جامعه و جهان بشری است. باری و به هر

روی، تصادفی نیست که می بینیم در سنت های

اعتقادی و حیات معنوی فرهنگ ها و جوامع گذشته

به همان اندازه که اتفاقات بزرگ و تجربه های

عمیق وجودی و اشراقات باطنی انسان، مانند روز

حشر، یوم الدین، یوم الله و آغازین روز آفرینش به

روز منتسب شده، مشاهدات و مکاشفات و تجربیات

روحانی و اشراقات عمیق معنوی و رستخیزهای

عظیم روحانی انسان نیز به شب منتسب شده و

در شب اتفاق افتاده است. شب یا شب های قدر،

شام آخر و شب یلدا وقصه های هزار و یک شب از

همین موارد و مصادیق مهم در نسبت انسان با شب

و حیات و زندگی شبانه اوست.

درعالم مدرن برای نخستین بار فناوری

آتشناک انسان روزگار ما نه تنها این توازن و نظم

طبیعی را بهم می ریزد بلکه مرزهای میان شب و روز

را نیز درهم می شکند و برای نخستین بار روز، شب

را تسخیر می کند و بساط حیات شبانه انسان را بر می

چیند. شما فشار سنگین و کمر شکن روز را بر روان و

رفتار انسان روزگارا و فرار از مشغله های روز را به

طرز مغالطه آمیز در معماری عالم مدرن می توانید

ببینید. معماری درها و پنجره های چند جداره ای!

تمدن مدرن از این منظر تمدنی بی شب و بی بهره

و بی نصیب از خلوت های شبانه و سکینت شب و شب آگاهی است. این سروری و سیطره روز بر شب را شما در مقیاس جهانی، در نظام دانایی، در نحوه نگاه و نظام ارزشی انسان دوره جدید و نحوه زبان و بیان او نیز می توانید مشاهده کنید.

اتفاقات بزرگ روزگار ما همه یکسر به روز

منتسب شده اند: روز جهانی حقوق بشر، روز جهانی

صلح، روز جهانی زمین، روز جهانی زن، روز جهانی

فلسفه، روز جهانی موزه ها، روز جهانی میراث

فرهنگی و صدها و صدها نمونه و مصداق دیگر.

چنین به نظر می آید که دوست ارجمند و فاضل

ما آقای دهباشی همچنان وفادار و پاسدار سنت و

میراث شب هایی هستند که در روزگار ما از صحنه

فرهنگ و زندگی مان رخت بر بسته است. آیین

شب های روشن بخارا، کارنامه درخشان ایشان

در تاریخ ما بجای خواهد ماند. همت والای ایشان

تحسین برانگیز و ستودنی و بیاد ماندنی است.

این رسم مبارک و مسعود که در اینجا به

نام و به مناسبت و به پاس زحمات معلم فاضل و

دانشمند مذهب و دانای حکمت و عرفان و فکر و

فلسفه میهن ما آقای منوچهر صدوقی سها برگزار

می شود: برگ زرین دیگری است از کارنامه قطور

و درخشان علمی و فکری و فرهنگی و ادبی دوست

گرامی ما و ارجمند و خوش فکر ما آقای علی دهباشی

و دیگر دوستانی که دست در دست ایشان نهاده اند

و همت کرده اند تا آن که مراسم هر چه مقبول تر و

مطلوب تر و محمود تر زیر سقف خانه اندیشمندان

علوم انسانی بپا و برگزار گردد.

در میان اصحاب فکر و فلسفه، علی المعمول

رسم بر این است که نخست تقریر محل نزاع شود

و سپس طرح گفتگو و مباحثه در انداخته شود. بنده

در اینجا به صراحت اعلام می کنم در جایگاهی

نیستم که در وصف و معرفی آثار و مقام و منزلت

معلم بنام حکمت و عرفان و فکر و فلسفه میهن ما

آقای دکتر صدوقی سها سخن برانم. شاید به دلیل

دوستی و صمیمیت و همدلی ای که میان بنده و

ایشان برقرار بوده است، دوستان ما تمایل داشته اند

اینجانب هم یکی از سخنرانان مراسمی که بنام ایشان آیین بسته است، باشم. اینک که بخت یار شده است و توفیق دست داده است بنده هم یکی از سخنرانان مراسم شبی از شب های درخشان بخارا باشم فرصت را غنیمت شمرده و به اجمال و فهرستوار که بی مناسبت با منزلت و مرتبت و شخصیت رفیع معلم بنام حکمت و عرفان و فکر و فلسفه میهن ما نیست اشاره ای کوتاه و مجمل بشود. البته احساس همدلی ای که با ایشان دارم به مراتب اصیل تر و عمیق تر و خوش تر از همزبانی و هم فکری است. نکته ای که خداوند هم در قرآن به رسولش فرمود: تو اگر ثروت عالمی را هزینه همدلی و مودت میان آدمیان می کردی، هیچگاه موفق نمی شدی مگر آن که ما می خواستیم و دل آدمی عرش رحمان است و خاستگاه و رستگاه همدلی با عالم و آدم.

نخست آن که همه سنت های اعتقادی ما همه نظام های فکری و معرفتی و ارزشی ما، همه ساختارهای اجتماعی و اقتصادی ما، همه انواع و اقسام و احوال و اشکال سنت ها، سبک های هنری و کنش های خلاق ذوقی و زیبا شناختی ما و خلاصه سخن آن که نحوه بودن و حضور تاریخی و تاریخمند انسان در جهان، روی گسل های زلزله خیز ارض تاریخ و ارض وجود انسانی ما افق گشوده و آشکار شده و بنیاد پذیرفته اند. به تعبیر قرآن شریف: «کل من علیها فان و یبقی وجه ربک ذوالجلال والاکرام» (الرحمن، آیه ۲۷)

هر چه اندیشی پذیرای فناست

آنکه در اندیشه ناید آن خداست

(مثنوی دیکم، ص ۱۰۷)

ارض تاریخ و ارض وجود آدمی ارضی است به غایت زلزله خیز و پرجسلسل. همه ادوار و اکوار تاریخ آدمی روی کمر بندها و گسل های زلزله خیز ارض وجود و ارض تاریخ افق گشوده و افتتاح شده و هربار روی آوار آثار و انتقال ارض تاریخ و ارض وجود آدمی از نو افتتاح شده و بنیاد پذیرفته اند. تعبیر قرآن را در همین رابطه ببینید: «اذ زلزله الارض زلزالها و اخرجت الارض اثقالها و قال الانسان ما لهما یومئذ تحدث اخبارها» (زلزله، ۱-۴).

دوره جدید از زلزله خیزترین ادوار تاریخ،

فرهنگ، جامعه و جهان بشری ما بوده است. در

هیچ دوره ای، ارض تاریخ و ارض وجود آدمی

این چنین مخاطره انگیز و نگران کننده در معرض

لرزش ها و تکان ها و طوفانهای سخت و سنگین

و پی به پی و نفسگیر در مقیاسی انسانشمول و

سیاره ای نبوده است. انسان هیچ دوره ای، هیچ

تمدنی، هیچ فرهنگی، هیچ جامعه ای اینچنین زیر

آوار نفسگیر ساختارها و نظام های اعتقادی فرو

پاشیده و ارزشی و معرفتی درهم شکسته دست و

پنجه نرم نکرده است. انسان عالم مدرن سرگشته

و بیقرارترین انسان همه ادوار تاریخ آدمی است. عالم

مدرن عالم دستاوردهای عظیم و بی سابقه در تاریخ،

فرهنگ، جامعه و جهان بشری است. دستاوردهایی

که به هزینه و بهای از کف رفتن و از کف دادن

گوهرهای پربهاتر و اصیل تر به کف آمده است. این

نیز از پارادوکس ها و تناقض های عجیب دیگر تاریخ

فرهنگ، جامعه و جهان بشری ماست. پی به پی به

کف می آوریم و پی به پی از کف می دهیم.

موزه های عالم مدرن روی آوار بجا مانده از

اجساد و اجسام و آثار و انتقال ارض تاریخ، فرهنگ،

جامعه و جهان بشری ما بنیاد پذیرفته اند. در شرایطی

اینچنین سخت و سنگین و مخاطره آمیز و نگران

کننده و دلهره آور، همچنان میراث بان و مشعلدار

صدوق سنت و میراث حکمت و عرفان و فکر و فلسفه

و اخلاق و ادب و حیات معنوی مردم و ملت خویش با

قامتی استوار وفادار ماندن و ایستادن، مسئولیتی است

خطیر و سنگین و پیامبرانه.

بقیه در صفحه ۷

گودرز گودرزی (مجیدی)

کسی که به کتاب علاقه و دل‌بستگی داشته باشد، به اصطلاح از زیر سنگ هم که شده ابزار مطالعه را فراهم می‌آورد؛ و چنان‌چه در بدترین شرایط هم به سر ببرد، باز هم از مطالعه و خواندن غافل نمی‌شود و از لذت آن چشم‌پوشی نمی‌کند.

زمانی کتاب «قصه‌های خوب برای بچه‌های خوب» از پشت شیشه کتاب‌فروشی در نگاه‌ام نشست که دیگر فاصله بسیاری با دنیای بی‌خیالی بچگی گرفته بودم. بهتر آن است بگوییم؛ گذر زمان این فاصله را ایجاد کرده بود.

سه پسر و سه دختر با لبخند روی لب‌هاشان و چشم‌های گردشان از روی جلد کتاب و از آن طرف شیشه به من نگاه می‌کردند. نگاه‌شان همه شاد بود و سراسر شیرین! هر کس که چشمش می‌افتاد به جلد کتاب، شیرینی نگاه آن شش بچه را می‌چشید؛ انگار مژه بچگی‌های خودش را می‌داد!

اما در نخستین ماه تابستان گرم سال ۱۳۸۸ خورشیدی، نویسنده مجموعه کتاب‌های «قصه‌های خوب برای بچه‌های خوب» دیده بر جهان بست و از دنیا رفت. «مهدی آذر یزدی» وقتی هم در این جهان بود، چشم بر روی همه چیز بسته بود و دل کنده بود جز کتاب!

او حتا با کتاب، عقد و پیمان دایمی بسته بود؛ زاد و رودی نداشت و کتاب‌های فرزندان نداشته‌اش را پیر می‌کردند! او نویسنده‌ای بود که بر خلاف بنده و جناب‌عالی مدرسه نرفته بود (و طبیعتاً تر که و فلک و گوش‌مالی را تجربه نکرده بود!)؛ زیرا پدرش معتقد بود و بر این باور که «مدرسه، آدم را فاسد می‌کند!» بنابراین مختصر خواندن و نوشتن را در خانه از پدرش یاد گرفت و قرآن را از مادر بزرگش.

خودش با جهانی از دریغ و افسوس، دفتر روزهای کودکی بی‌کتابی‌اش را - که روزی بود و روزگاری بود- چنین ورق می‌زند:

«در محیط محله ما کسی کتاب نمی‌خواند جز سه/ چهار نفر. اولین بار که «حسرت» را تجربه کردم موقعی بود که دیدم پسر خاله پدرم که هر دو هشت ساله بودیم، چند تا کتاب دارد که من هم می‌خواستم [داشته باشم] و نداشتیم. به نظر من ظلمی از این بزرگ‌تر نمی‌آمد که آن بچه که سواد نداشت آن کتاب‌ها را داشته باشد؛ و من که سواد داشتم نداشته باشم. شب رفتم زیرزمین و ساعت‌ها گریه کردم. از همان زمان، عقده کتاب پیدا کردم که هنوز هم دارم!»

عشق به مطالعه و دل‌باختگی به دانستن او را به سمت و سوی کتاب کشاند؛ تا آن‌جا که همه چیز را در کتاب دید و تنها لذت این دنیا را در کتاب خواندن!

بقیه از صفحه ۶

در مجاهده و پیکار معنوی می‌باید ثابت قدم بود و اهل تردد و تذبذب نبود. بردبار و استوار در سنگر ایستاد. در میانه میدان فداکار و از خود گذشته بود. این همان مسئولیت سنگین و خطیری است که مذهب و مومن، معلم بنام و برجسته حکمت و عرفان و فکر و فلسفه ما آقای دکتر منوچهر صدوقی سها، صدوق برشانه گرفته‌اند و محکم و استوار ایستاده‌اند. اما این تنها راه پیش روی ما و تنها مسئولیت سنگین و خطیری نیست که برشانه گرفته و بردوش می‌کشیم.

برای ادامه حیات دوراه دیگر نیز پیش روی ماست که می‌بایست طی شود؛ راهی پر پیچ و دشوار به سوی مقصدی مبارک. یکی اراده و عزم و دلیری و اکاوی، و اشکافی، بازخوانی و نقد و تحلیل دلیرانه

آذر یزدی؛ نویسنده خوب بچه‌های خوب

روزی بود و روزگاری

مهدی آذر یزدی

«از خوراک و لباس و همه چیز زندگی‌ام صرفه جویی می‌کنم و کتاب می‌خرم؛ و از هر تفریحی برهیز می‌کنم و به جای آن کتاب می‌خوانم.»

مهدی آذر یزدی دست یافتن به کتاب را «رسیدن به بهشت» می‌دانست؛ در حالی که به گفته خودش: پدر و مادرش، گرایش و علاقه او را به کتاب «مسخره» می‌کردند و او را دست می‌انداختند و ریش خندش می‌کردند! ریش خندها گرچه سوزنده بودند و خاطرش را می‌آزردند، ولی او مرد میدان کتاب و مطالعه بود. پس نباید میدان را خالی کرد!

او خواند و خواند... و بسیار خواند. سال‌های سال هر کتابی که به دستش می‌رسید، گوشه‌ای دنج می‌نشست و با همه وجودش واژه به واژه آن را از زیر نگاه چشم و دلش می‌گذراند و خودش را در موج موج دریای وسیع و فراخ مطالعه‌ها و شناور می‌کرد؛ گویی پروردگار دانا و حکیم- هم او که به «قلم» و «کتاب» سوگند یاد کرده است- جهان او را تنها و تنها برای در دست گرفتن کتاب و مطالعه آن آفریده است! آه خدا! چه چیزی بهتر از کتاب و چه لذتی شیرین‌تر از خواندن! به پندار او کتاب یگانه چشمه‌ای بود که دل‌های تشنه را با هزار هزار جذبه و گیرایی به سوی خود جلب می‌کند... در حال خوانش «کلیله و دمنه» بود و از این داستان تا آن داستان سر می‌خورد تا این که یک‌روز به خود آمد: آیا من هم می‌توانم بنویسم؟ یا دست کم شماری از قصه‌های کلیله و دمنه را به زبان ساده امروزی - زبانی که برای کودکان و نوجوانان سودمند افتد - دوباره نویسی کنم؟ این پرسش وی را

چند زمانی در گیر کرد... و سرانجام او رنج نوشتن کتاب را بر خود هموار ساخت تا کودکان و بچه‌های این سرزمین را در شور و لذت کتاب‌خوانی خود شریک کند؛ تا کودکان، «حسرت» گزنده نداشتن و نخواندن کتاب و درد بی‌کتابی را تجربه نکنند. از این رو او فقط برای کودکان می‌نوشت: «قصه‌های خوب برای بچه‌های خوب»؛ «قصه‌های تازه از کتاب‌های کهن»؛ «خاله گوهر»؛ «گر به تنبل»؛ «مجموعه قصه‌های ساده»؛ و... حاصل و دستاورد رنج‌های فکری و قلمی اوست.

چاپ و انتشار «قصه‌های خوب برای بچه‌های خوب» و ورودش به بازار کتاب، از همان آغاز مورد توجه و دریافت نه تنها کودکان و نوجوانان قرار گرفت، بل نگاه و توجه پاره‌ای از بزرگان اندیشه و قلم آن روزگاران را نیز به خود معطوف داشت.

برای نمونه بخش‌های کوتاهی از نامه زنده‌یاد «جلال آل احمد» را که در آبان ماه ۱۳۳۷ به عنوان نویسنده کتاب «قصه‌های خوب» نوشته یادآور می‌شوم؛ نامه‌ای به گفته آذر یزدی «توان‌بخش و دل‌داری‌ده و سخت‌گیر»:

«هفته پیش که از درس برمی‌گشتم در کتاب‌فروشی... کتاب «قصه‌های خوب [جلد ۱]» را دیدم؛ یعنی خریدم و همان‌روز در حدود نصف آن را خواندم... خوش حال شدم... با نثر شیرین و کار کشته خودتان که در آن به منتها درجه از نثر قلابی و قابلمه‌ای روزنامه‌ها گریخته بودید... با این که خدا عالم است کلیله و دمنه را چندبار درس داده‌ام، هیچ‌وقت از

ارزشی و مدنی عصری که تاریخ، فرهنگ، جامعه و جهان بشری ما را در مقیاسی سیاره‌ای تسخیر کرده است و روی ساختارها و ستون‌های درهم شکسته و آوارهای بهم ریخته سنت‌های اعتقادی و نظام‌های فکری و معرفتی جوامع دیگر، موزه‌های مدرن خود را بنیاد نهاده؛ راه پر پیچی است که می‌بایست طی شود.

عصری که موارث مدنی همه فرهنگ‌ها، همه جامعه‌ها اینک ماده اندیشه و موضوع معرفت و آگاهی تاریخی‌ای اوست. اندیشه تاریخی‌ای که تا مرزهای تاریخ طبیعی عقبه تاریخ بشر را و جب به وجب زیر جراحی‌های باستان‌شناسانه خود گرفته و طلب حدیث و خبر از آثار و انتقال تاریخ آدمی می‌کند و عطشناک و آتشناک در جستجوی باده‌ای از معنا از جام‌های شکسته از گذشته است. آنکه مشعل را

خواندن آن این احساس به من دست نداده بود...»

در سال ۱۳۴۳ خورشیدی بود که «سازمان جهانی یونسکو» جایزه و پاداشی را به آذر یزدی برای نگارش همین کتاب «قصه‌های خوب برای بچه‌های خوب» اهدا کرد. دو سال پس از آن بود که دو اثر وی به عنوان "اثر برگزیده کتاب کودک" انتخاب شد.

کتاب‌های ساده و روان آذر یزدی بیان‌گر دغدغه‌های پیچیده و خم‌اندر خم زندگی اوست؛ به‌ویژه دغدغه‌های دوران کودکی و نوجوانی‌اش. «ما فقط سالی یک‌بار پلو می‌خوریم؛ و آن هم نوروز بود. ما هیچ‌وقت ظهر، خوراک پختنی نمی‌خوریم. ما هیچ‌وقت یک کیلو برنج را یک‌جا در خانه ندیده بودیم... من اصلاً متوجه نبودم که ما مردمی فقیر هستیم. از همان زندگی [ای] که به آن عادت کرده بودیم، راضی بودم.»

مهدی آذر یزدی - به این دلیل که نخستین کسی است که در ایران، فکر و اندیشه داستان‌نویسی برای کودکان و بچه‌ها را عملاً اجرایی کرد و آن را با دل و جان به انجام رساند، لقب «پدر ادبیات کودک و نوجوان ایران» را از آن خود کرد- پس از سپری کردن زندگی و عمری طولانی، در سن ۸۸ سالگی در هجدهم تیرماه سال ۱۳۸۸ خورشیدی در تهران در گذشت. وی تا پایان زندگی‌اش پیوسته با «کودک درونش» به‌سر می‌برد و با آن خوش می‌بود. تولد و زادروز او سه روز مانده به پایان اسفندماه سال ۱۳۰۰ خورشیدی در روستای «خَرْمشاه» شهر یزد روی داده بود.

روانش شاد باد که دردمندانه و ساده‌دلانه گفت: مادرم به من می‌گفت: «این همه که شب و روز می‌خوانی و می‌نویسی پول‌هایش کو؟» مادرم تقریباً درست می‌گفت. اگر از اوّل به همان کار رعیتی چسبیده بودم، خیلی بهتر زندگی می‌کردم. ولی حالا وضع زندگی من با کودکی‌ام هیچ فرقی نکرده. من چه آن روز و چه امروز، «ندار» هستم. اشکالی هم ندارد. ولی وقتی نمی‌توانم کتاب بخرم یا مجبور می‌شوم کتاب‌هایی را که دوست‌شان دارم، بفروشم، خیلی ناراحت می‌شوم.» تو با خواندن چند سطر بالا به یاد این سخن شادروان جلال آل احمد نیفتادی که: «کار ادبی در مملکت ما درست‌مشت در تاریکی انداختن است [...] در این ولایت، کار هنر کار جهاد است؛ جهاد با بی‌سوادی، با فضل‌فروشی، با فرنگی‌مابی، با تقلید و دغلی و نان به نرخ روز خوردن و بلغمی مزاجی.»؟! آری! روزی بود و روزگاری بود!...

* «قصه‌های خوب برای بچه‌های خوب» در برگزیده ۸ دفتر است: «قصه‌های کلیله و دمنه»، «قصه‌های مرزبان‌نامه»، «قصه‌های سندی‌نامه و قابوس‌نامه»، «قصه‌های مثنوی مولوی»، «قصه‌های قرآن»، «قصه‌های شیخ عطار»، «قصه‌های گلستان و ملسان» و «قصه‌های چهارده معصوم». که دفتر نخست آن بازنویس‌شده ۲۵ داستان از «کلیله و دمنه» است.

در کف گرفته مانع بر سر راه انقطاع و گسست و متوقف شدن استمرار و حیات و حضور تاریخی و تاریخمند انسان در جهان می‌شود؛ آن که دلیرانه روی آوار گسل‌های زلزله خیز ارض تاریخ ایستاده است و روی به سوی افتتاح و افتتاح عهده‌ی عصری نو دارد هم پس و پشت واقعیت را وامی‌کاود و می‌جوید هم ملزومات و مقتضیات عصری که در آن بسر می‌برد می‌بیند هم آرش افق‌ها و مرزهای فراختر عهد و عصر دیگری است.

در عصر سیطره و سیادت تاریخی‌ترین تمدن‌ها در تاریخ بشر، اندیشه و آگاهی تاریخی ضرورتی است اجتناب‌ناپذیر برای ادامه حیات به عنوان یک ملت، یک جامعه، یک فرهنگ. هر جا ظلمت غفلت و بی‌خبری تاریخی، سنگین‌تر، خطر مرگ تاریخی قریب الوقوع‌تر.

پایان

